
REVISTA OFICIAL FC BARCELONA
SETEMBRE - NOVEMBRE DEL 2023 NÚM. 117
BARÇA
50 ANYS
del fitxatge
que ho va
canviar tot
FUTBOL
CRUYFF
BARCELONA

CRUYFF, SEMPRE PRESENT

El cinquantè aniversari de l'arribada de Johan Cruyff al FC Barcelona té lloc en un moment en què és especialment oportú recordar tot allò que va transmetre una figura com la de l'holandès, que va canviar la història d'aquest Club. Un moment en el qual, per exemple, la Junta Directiva ha hagut de triar camins tan necessaris com inevitables per recuperar l'economia, com ara el que ens ha portat a l'Estadi Olímpic Lluís Companys mentre s'aixeca un nou Spotify Camp Nou que ens ha d'obrir les portes del futur. De ben segur que Cruyff hauria estat partidari de les decisions valentes, com aquesta. Ell, que va apostar sempre per un futbol d'atac, no ho hauria dubtat.

D'altra banda, Cruyff estaria molt content de veure com la seva idea de futbol continua i evoluciona. A la Masia i, per descomptat, al primer equip. Amb Xavi a la banqueta i Deco als despatxos, el model està garantit. I també l'aposta pels joves talents. Com gaudiria l'holandès veient jugar Lamine Yamal, Gavi, Balde, Pedri, Araujo, Fermín... Ara que fa mig segle que es va vestir de blaugrana per sacsejar la història del Barça i del barcelonisme, amb aquella Lliga de la temporada 1973/74, l'aparició d'aquests joves futbolistes sembla el millor homenatge.

Si el 13 d'agost passat va fer cinquanta anys del fitxatge de Johan Cruyff pel FC Barcelona, el 28 d'octubre d'aquest 2023 en farà cinquanta del seu debut en partit oficial com a jugador del Barça. Aquell dia, davant del Granada a l'Estadi, l'holandès va canviar la cara dels culers amb dos gols i una exhibició del futbol total. En vindrien més, com la del 17 de febrer del 1974 al Santiago Bernabéu, quan va liderar el llegendari 0-5 contra l'etern rival. El Cruyff futbolista va deixar, en tot cas, una petjada que, quinze anys més tard, el Cruyff entrenador va convertir en l'ideari que ha guiat el Barça de les tres últimes dècades.

Cruyff, sempre present, especialment en els moments més determinants de la nostra història, mereix la portada d'aquest número de la REVISTA BARÇA i un especial de dotze planes. Per recordar d'on venim. Per saber cap a on anem.■

FC BARCELONA
Setembre-novembre del 2023.
Tancament de continguts,
28 de setembre del 2023
EDITA Departament de Comunicació
FC Barcelona. Av. d'Arístides Maillol, s/n,
08028 Barcelona.
T 902 189 900
revista@fcbarcelona.cat
DIRECTOR DE COMUNICACIÓ
Àlex Santos
COORDINACIÓ Albert Fibla.
REDACCIÓ Albert Fibla, Roger Bogunyà, Josep Gabernet, Marc Brau, Albert Portero, Robert Güell, Miquel Muñoz, Patricia Pérez i Àlex Blancafort.
COL·LABORADORS Àlex Delmàs.
REVISIÓ LINGÜÍSTICA Lourdes Julià i Amèlia Casas.
DISSENY I MAQUETACIÓ Olga Amigó, Montse Chaure i Javier Rodríguez
CAP DE FOTOGRAFIA Germán Parga
PORTADA Horacio Seguí

50 anys del fitxatge de Cruyff

PRIMER EQUIP

João Cancelo, Iñigo Martínez, Oriol Romeu, Gündogan i João Félix

BÀSQUET

Quatre fitxatges per al nou projecte

HANDBOL

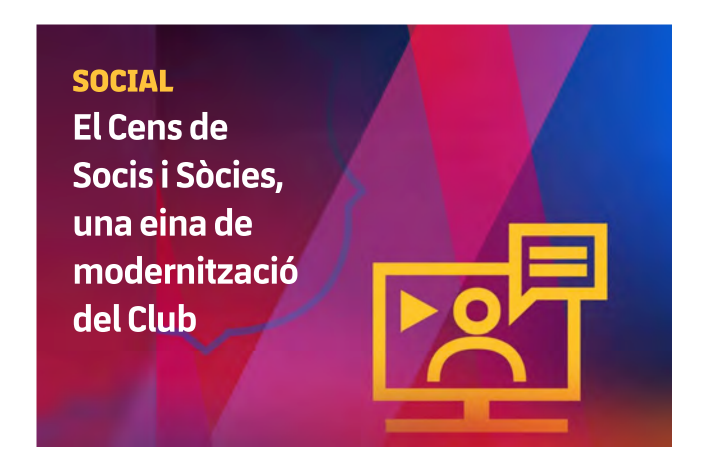
Erick Mendonça, un jugador especial

Rodríguez i Gallego, els reforços per al Barça d'handbol 2023/24

FEMENÍ

Barça Mundial

SOCIAL

El Cens de Socis i Sòcies, una eina de modernització del Club

FUNDACIÓ

Inserció laboral per a 80 joves extutelats

No va ser fàcil, no es va fer d'un dia per l'altre. La història del fitxatge de Johan Cruyff pel FC Barcelona va culminar un 13 d'agost del 1973, però havia començat molt abans. Aquest és, mig segle després, el relat dels fets

50 AN

Cruyff remata a gol contra el Granada en el seu primer partit oficial amb el FC Barcelona, el 28 d'octubre del 1973.

DESPRÉS DE JC

ALBERT FIBLA
FOTOS: ©FC BARCELONA
ARXIU HORACIO SEGUÍ
GERMÁN PARGA

L'interès del FC Barcelona per Johan Cruyff va néixer a finals dels anys seixanta del segle passat. Vic Buckingham, el tècnic anglès que aleshores seia a la banqueta del Camp Nou i que havia fet debutar Cruyff a l'Ajax amb només 17 anys, va recomanar la seva contractació. En aquell moment, però, les fronteres del futbol espanyol estaven tancades i els clubs no podien incorporar futbolistes estrangers. La directiva que presidia Agustí Montal, tanmateix, va mirar d'aproximar-se al crac holandès, que, per la seva banda, es deixava estimar.

Per tal d'evitar la pujada de preus que hi hauria en el mercat futbolístic espanyol en el moment en què s'obrissin les fronteres de la Lliga, el FC Barcelona va mirar de deixar tancada l'operació amb una clàusula en la qual s'especificava que tot dependria de la decisió de la Delegación Nacional de Deportes. El cas és que a principis del 1970 el Barça va signar un acord privat, amb l'Ajax i amb Cruyff, que tenia com a data de caducitat el 30 de juny d'aquell any. Malauradament, però, el 9 de març l'assemblea dels clubs espanyols va votar, de manera inesperada, que no hi hauria obertura de fronteres per als futbolistes estrangers. El Reial Madrid, que dominava la federació espanyola, estava al darrere de tot allò. El cas és que els presidents que havien manifestat que votarien a favor van canviar de criteri.

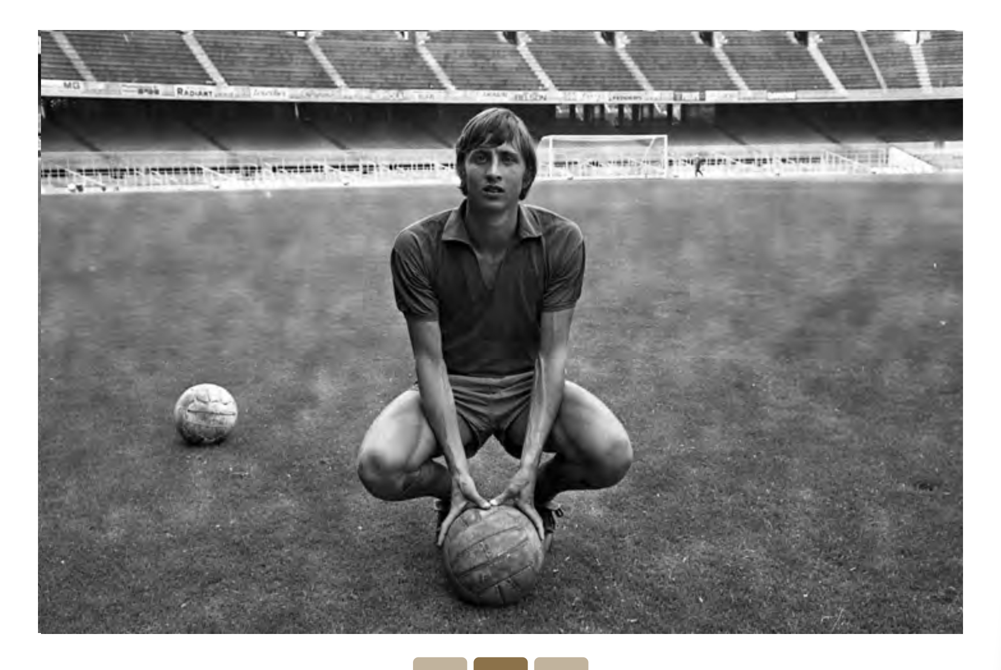
Oriünds

La situació es va desencallar, en bona part, gràcies a les ambigüitats de la llei que, des de finals dels anys seixanta, permetia la incorporació als clubs de la Lliga de jugadors sud-americans, sempre que fossin fills de pares espanyols i no haguessin estat internacionals als seus països. Els anomenats *oriünds*. En van arribar un total de 60, molts d'ells amb documentació falsa. Això sí, al Barça se'l mirava amb lupa mentre per a altres clubs hi havia màniga ampla. El greuge comparatiu va empènyer Agustí Montal a encarregar un estudi a l'advocat Miquel Roca i Junyent que concloïa que, de la seixantena d'oriünds, 46 eren susceptibles de ser investigats perquè havien vingut amb la partida de naixement falsificada o havien estat inscrits amb procediments inversemblants.

El president blaugrana va amenaçar de fer públic aquest informe i, tot i que no va ser fàcil ni ràpid, l'administració va acabar claudicant. Així, el mes de maig del 1973, seguint la sol·licitud del Ministeri d'Afers Exteriors del govern del general Franco, la Federació Espanyola de futbol autoritzava la contractació de futbolistes estrangers a partir de la temporada 1973/74. Cruyff, per fi, tenia les portes obertes. Però s'havia de començar de nou amb les negociacions i hi havia molta competència. I és que durant les tres temporades d'espera de l'obertura de fronteres al futbol espanyol, entre el 1970 i el 1973, l'Ajax havia guanyat tres Copes d'Europa amb l'holandès com a líder indiscutible. No és estrany, doncs, que equips com el Bayern de Múnic, el Reial Madrid i la Juventus li anessin al darrere.

Ni a Amsterdam ni a la Corunya

Agustí Montal i Armand Carabén, el gerent del FC Barcelona, casat amb l'holandesa Marjorie van de Meer, van viatjar a Amsterdam per intentar el fitxatge de Cruyff per segona vegada, després que l'acord del 1970 hagués quedat en paper mullat, però el president de l'Ajax, Jaap van Praag, els va tancar les portes de manera clara i descoratjadora. Tant és així que el Barça, que ja havia fitxat el peruà Hugo Sotil, va fixar el seu punt de mira cap al davanter del Bayern Gerd Müller, però la federació alemanya no permetia la sortida dels seus

Tres anys abans del seu fitxatge pel FC Barcelona, el mes de juny del 1970, Johan Cruyff va visitar Barcelona i el Camp Nou convidat per la 'Revista Barcelonista'.

Cruyff es va vestir de blaugrana per al reportatge que li va dedicar la 'Revista Barcelonista' quan encara era jugador de l'Ajax.

1.- Cruyff i la seva esposa, Danny, passegen per la Rambla de Barcelona durant la visita que van fer l'any 1970.
2.- Una imatge de la qual, probablement, va ser la primera trobada entre Johan Cruyff i Carles Rexach.
3.- Els Cruyff somriuen sobre la gespa del Camp Nou durant la visita per al reportatge amb la 'Revista Barcelonista'.
4.- Cruyff a punt de beure a la font de Canaletes, on tants cops va fer anar l'afició culer per celebrar títols.
5.- Johan somriu mentre es vesteix per primer cop de blaugrana, al costat de lèncarregat de material Ángel Revuelta
.

jugadors abans que es jugués el Mundial del 1974. Mentrestant, Cruyff es rebel·lava i pressionava de valent l'Ajax perquè el deixés marxar on ell havia triat.

La pressió de Cruyff va ser tan gran que Jaap van Praag va veure clar que l'única sortida era el traspàs del jugador i va citar Armand Carabén a la Corunya, on l'Ajax participava en el trofeu Teresa Herrera. Semblava que l'acord es produiria de manera ràpida, però res més lluny de la realitat. La reunió, que es va celebrar a l'Hotel Atlántico de la ciutat gallega, no va durar més d'un quart d'hora: el president de l'Ajax es va despenjar demanant tres milions de dòlars, al voltant de 180 milions de pessetes, una quantitat desorbitada en aquella època, i Carabén va fer mitja volta.

Johan, rebel

Uns dies abans d'aquesta trobada, el 28 de juliol del 1973, Cruyff i el Barça havien arribat a un acord privat en el despatx de l'advocat del jugador que només tindria validesa si hi havia acord de traspàs amb l'Ajax abans del 10 d'agost. Tot plegat va empènyer el crac holandès a fer una volta més en la seva creuada per vestir-se de blaugrana. "O vaig al Barça o penjo les botes", va etzibar en unes declaracions a Holanda. "Si l'Ajax no em vol vendre, aniré als tribunals", va dir també. A més, va trucar a Armand Carabén, que en aquells primers dies d'agost va interrompre les seves vacances estivals a Calella de Palafrugell per viatjar a Amsterdam.

Ajax i Barça estaven condemnats a entendre's més que mai, però Van Praag no volia deixar escapar l'oportunitat de treure un profit econòmic desorbitat i, en una nova reunió amb el gerent del FC Barcelona va demanar dos milions de dòlars, una quantitat encara molt llunyana al que estava disposat a oferir Carabén en nom del Barça. Aleshores Cruyff va posar més llenya al foc insinuant a la premsa que no jugaria a Groningen, en la primera jornada del campionat holandès. Finalment, sí que ho va fer, i a més va signar dos gols i una assistència. En tot cas, el trencament amb l'Ajax ja era un fet.

13 d'agost del 1973

L'endemà del partit a Groningen, el 13 d'agost del 1973, va ser el dia. L'Ajax i el Barça s'havien citat a les 12.30 h a l'hotel Alpha. A les 11 h, però, Van Praag va convocar Cruyff a l'Esso hotel, situat molt a prop de l'Alpha, i li va oferir una substancial millora de contracte, a més del braçal de capità. Però el jugador tenia molt clar que volia posar rumb a Barcelona, i no només per una qüestió econòmica. Per això també va dir que no quan, tot seguit, quatre empresaris neerlandesos li van oferir la mateixa quantitat que cobraria al Barça. L'Ajax no hi tenia res a fer.

A les 12.40 h es va iniciar la reunió a l'habitació 1043 de l'hotel Alpha. D'una part, la blaugrana, el gerent Armand Carabén i l'entrenador Marinus Michels. De l'altra part, la de l'Ajax, el president Van Praag i dos economistes, De Boer i De Witt. Al bar de l'hotel esperaven, impacients, Johan Cruyff, el seu advocat, Joncker, el seu sogre i representant, Cor Coster, i l'esposa de Carabén, Marjorie van der Meer. La trobada va durar més de tres hores i Carabén va sortir dues vegades a trucar al president Montal. Finalment, a les 15.55 h el gerent del Barça, visiblement esgotat, anunciava el que tant de temps havia volgut anunciar: "Està fet!". ■

1.- Cruyff signa, davant el somriure del president Agustí Montal, el seu contracte amb el Barça.
2.- Encaixada de mans amb Rinus Michels a Amsterdam, el 13 d'agost del 1973, quan es va tancar l'acord amb l'Ajax.
3.- Montal i Cruyff somriuen després de segellar l'acord del fitxatge a la Masia del Camp Nou.
4.- Cruyff, després d'aterrar a Barcelona l'any 1973, enmig de la multitud.

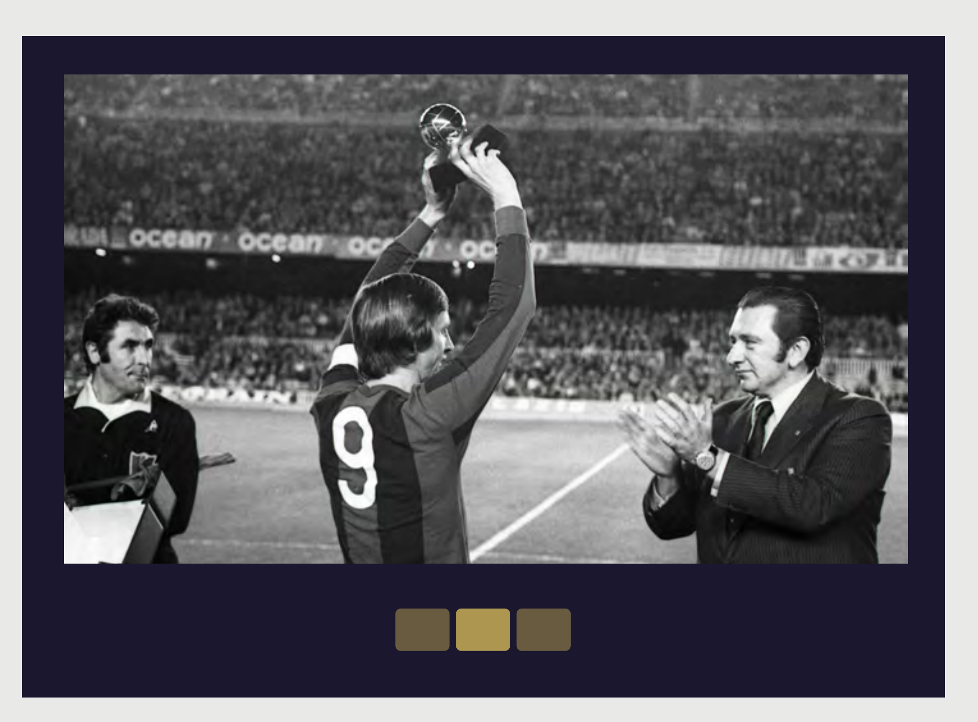

No va debutar fins al 28 d'octubre del 1973

El debut de Johan Cruyff en partit oficial amb la samarreta del Barça encara va haver d'esperar dos mesos i mig, un cop tancat el seu fitxatge el 13 d'agost. L'assumpte havia encès un debat molt calent als Països Baixos perquè la Federació Holandesa, amb Japp van Praag al darrere, s'oposava a autoritzar el trànsfer del futbolista al·legant que s'havia de tramitar entre l'1 i el 31 de juliol. El president de l'Ajax no deixava de posar pals a les rodes. Semblava que l'autorització no arribaria fins al mes de desembre, però la situació es va desencallar una mica abans. En tot cas, en el temps en què no va poder jugar partits oficials Cruyff va participar en quatre partits amistosos, contra el Bruges, el Kickers Offenbach, l'Arsenal i l'Ourense, que van començar a amortitzar el seu fitxatge. Finalment, l'holandès va debutar com a blaugrana en partit oficial el 28 d'octubre del 1973, a l'Estadi, contra el Granada (4-0, amb dos gols seus). Una data tan important com la del 13 d'agost, perquè a partir d'aleshores la història va canviar.

Cruyff baixa les escales de l'avió que el va dur a l'aeroport de Barcelona el 22 d'agost del 1973, on l'esperaven milers d'aficionats i aficionades culers.

Rexach, Asensi, Cruyff...

Carles Rexach i Juan Manuel Asensi eren dos futbolistes molt importants al vestidor del Barça que va acollir Johan Cruyff l'any 1973. Mig segle després, han tret la pols als records d'aquella època per compartir-los amb l'afició barcelonista

FOTOS: ©FC BARCELONA
GERMÁN PARGA - ARXIU H. SEGUÍ

Els vaig fer de cicerone per Barcelona, a ell i a la seva dona", explica Rexach quan se li recorda que, l'any 1970, tres abans del fitxatge de l'holandès, el va conèixer en un reportatge de la revista RB. "Em pensava que era més gran", va dir el noi de Pedralbes, mentre Johan preguntava si Charly era alemany, pel seu aspecte. Aquell dia, a més, sent encara jugador de l'Ajax, Cruyff es va deixar fotografiar amb la samarreta del Barça. Quelcom que avui seria impensable en un futbolista de màxim nivell. "No hi havia tantes tonteries. Ara tot està controlat, sempre hi ha algú controlant-ho tot. Estem massa carregats de punyetes", sentencia Rexach, amb la seva habitual ironia quan comenta aquest fet.

Asensi recorda que Cruyff es va desplaçar a Castelló el cap de setmana abans de debutar en partit oficial amb el FC Barcelona, per acompanyar l'equip en un moment molt delicat. "Havíem començat malament la Lliga i, si perdíem, quedàvem amb el fanalet vermell, últims, per primer cop a la història. El vam veure allà, a la tribuna". El Barça va guanyar 0-2 a Castalia i va iniciar una remuntada, amb Cruyff com a líder des de la jornada següent, que el va fer campió de Lliga. "El Johan es va adaptar ràpidament i li vam atorgar el lideratge", explica qui avui és el president de l'Agrupació de Jugadors. "Nosaltres esperàvem el millor jugador del món, amb les millors expectatives. Ell ja havia guanyat la Pilota d'Or i va saber integrar-se", hi afegeix.

"El 1973 feia uns quants anys que no havien arribat grans estrelles al Barça. Per això el fitxatge de Cruyff va crear tanta expectació", puntualitza Carles Rexach, que, a més de fer de cicerone de l'holandès, va viure

REXACH:

“El 1973 feia molt que no havia arribat cap estrella al Barça, per això el fitxatge de Cruyff va crear tanta expectació”

ASENSI:

“Ell, que ja era Pilota d’Or, va saber adaptar-se a nosaltres”

Abraçada d’un equip mític: Juan Carlos, Rexach, Asensi, Cruyff, Sotil i Marcial.

molt de prop el seu aterratge a Barcelona i a Catalunya. “Ens coneixíem des del 1970, vam compartir habitació a les concentracions, érem veïns al carrer Cavallers i també al Montanyà”, comenta. Pocs com ell poden dibuixar aquell Johan Cruyff del 1973: “Ens enteníem amb quatre paraules d’aquí i quatre d’allà. El Johan parlava tots els idiomes. Malament, però els parlava tots”. I al terreny de joc, com es comunicaven? “El Johan era la continuació de Marinus Michels. A la seva manera, ens traduïa els missatges de l’entrenador”, ironitza Rexach.

Posats a recordar anècdotes compartides amb Cruyff, Juan Manuel Asensi i Carles Rexach podrien passar-s’hi hores i hores. “Un dia vam treure el matalàs del llit de la seva habitació de l’hotel on ens concentràvem, a Vallvidrera, i el vam deixar al balcó”, rememora el migcampista alacantí, mentre l’extrem català riu i aclareix que Cruyff encaixava molt bé les bromes, en bona part perquè també en feia. “El Johan sempre ha estat més espavilat que la resta, però a mi no me la fotia”, etziba Rexach. “Quan viatjàvem de nit amb tren sempre se les enginyava per dormir en un compartiment que no estigués damunt de les rodes, per evitar el trac, trac. El Papi Anguera, que era molt cruyffista, sortejava les habitacions i a ell, misteriosament, sempre li tocava la més bona. A mi m’era igual, perquè m’adormo damunt del que sigui. Però el pobre desgraciat que no dormia, s’havia de fotre”. Genis i figures. ■

Quan era un jove i prometedor periodista, Josep Maria Casanovas (Barcelona, 1947) va assistir en primera fila a l'episodi final del fitxatge de Johan Cruyff pel FC Barcelona. Juan José Castillo, aleshores director d'*El Mundo Deportivo*, el va enviar a Amsterdam perquè copsés el final d'una negociació que havia arrencat tres anys abans. Gràcies a les seves cròniques, mig segle després podem explicar amb detall com va anar tot allò.

Va ser-hi en el moment just i en el lloc oportú.
Juan José Castillo, el meu mestre i el millor periodista que he conegut mai, m'hi va enviar perquè parlava alemany, ja que havia anat a l'escola suïssa, i una mica d'anglès. A més, havia fet amistat amb l'Armand Carabén, que va ser determinant en el fitxatge. A Amsterdam m'hi havia d'estar una setmana, però la negociació s'anava allargant. Jo preguntava al *jefe* Castillo si havia de tornar i ell em deia que no. "Fins que no signi, no". Finalment, m'hi vaig estar 28 dies.

Com era l'Amsterdam de l'any 1973?
Hi vaig descobrir la droga. Al bar de l'American Hotel entraves i oloraves un tuf de marihuana mot gran. La fumava tothom i aquí, en aquella època, encara no havia arribat.

Quin lloc ocupava Cruyff en aquella societat?
Tot i que ja havia guanyat tres Pilotes d'Or i havia liderat l'Ajax campió d'Europa durant tres anys consecutius, als holandesos el futbol no els apassionava gaire.

El Reial Madrid es va ficar en les negociacions?
Semblava un cas com el de Di Stéfano. Raimundo Saporta, el vicepresident dels blancs, va contactar amb Jaap van Praag, el president de l'Ajax, mentre el Barça tractava amb Cor Coster, el sogre i representant de Cruyff. A partir d'aquí va ser molt important la personalitat del Johan, que va arribar a plantar-se de manera molt seriosa per tal d'anar on volia anar, que era al Barça. Davant la possibilitat de perdre un traspàs com aquell, Van Praag va haver de claudicar. Ara bé, després, la federació holandesa, amb ell al darrere, va retardar l'arribada del trànsfer tant com van poder i Cruyff no va debutar oficialment fins a l'octubre.

JOSEP MARIA CASANOVAS

"Cruyff va fer veure a tothom que el futbol era un negoci"

FOTOS: ©FC BARCELONA GERMÁN PARGA

Josep Maria Casanovas conversa amb Johan Cruyff damunt la gespa de l'Estadi De Meer, abans de l'últim partit que aquest va jugar amb l'Ajax abans de fitxar pel Barça.

Casanovas i Cruyff, ja en l'etapa balugrana de l'holandès, després d'un partit al Camp Nou.

També va ser determinant la figura d'Armand Carabén.
Sí. Ell va entrar en contacte amb els altres protagonistes de la negociació gràcies a la seva dona, la Marjolijn van der Meer, i l'èxit d'aquella operació va ser seu, com a mínim, en un 90%. Tenia la confiança plena del president Montal i era un home molt preparat i molt talentós. Parlava idiomes, era economista i havia treballat en el departament d'estudis de la Banca Mas Sardà. Recordo que durant el llarg procés del fitxatge em deia: "Això s'arreglarà, però no serà gens fàcil".

Vostè comptava també amb la complicitat de Cor Coster?
No em podia veure! No volia periodistes. De fet, no hi havia cap periodista holandès seguint tot allò...

A Holanda no va interessar la sortida de Cruyff al Barça?
Res de res. Jo mirava els diaris cada dia i no en parlava ningú. Només els últims dies va sortir alguna cosa. S'ha de tenir en compte que la premsa esportiva dels països del nord d'Europa no era, i no és, com la d'aquí.

Com era aquell Johan Cruyff de 1973?
Fins aleshores, encara que havia guanyat tres Pilotes d'Or i tres Copes d'Europa amb l'Ajax, no era una figura tan reconeguda com ho va ser després. Pensi que no hi havia xarxes socials i que la televisió tenia una repercussió molt menor que la que té ara. L'eclosió internacional de Cruyff li va arribar en el mundial d'Alemanya del 1974, quan va liderar la taronja mecànica. Llavors, la seva figura va suposar un canvi radical en el món del futbol. Feia publicitat, cobrava per les entrevistes. Fins que no van arribar futbolistes com ell, el futbol no va tenir esperit comercial.

En tot cas, la seva arribada al Barça va suposar un abans i un després.
El Johan ha marcat la història del Barça de manera indiscutible. Com a futbolista va fer veure a tothom que el futbol era un negoci. Perquè fins a aquell moment era un joc.

Una figura irrepetible.
Tenia molta confiança en si mateix i generava una empatia molt gran. El Johan en la distància curta, si volia, t'enamorava. Després, potser t'adonaves que te l'havia fotut.

Tot ho va recollir en el llibre 'Cruyff, una vida por el Barça', que va editar el mateix any 1973.
El títol era molt agosarat, tenint en compte que el vaig decidir quan acabava de produir-se el fitxatge. I el llibre, en aquell moment, no va interessar a cap editorial. Vaig haver d'assumir jo mateix l'edició i l'èxit va ser tota una sorpresa: es van vendre 95.009 exemplars! ■

Armand Carabén, la clau

El gerent de la directiva d'Agustí Montal, casat amb l'holandesa Marjorlijn van der Meer, va ser determinant perquè la llarga negociació amb l'Ajax arribés a bon port

FOTOS: ©FC BARCELONA
ARXIU HORACIO SEGUÍ

El fitxatge de Johan Cruyff pel FC Barcelona està molt lligat al nom d'Armand Carabén, el gerent de la directiva d'Agustí Montal que va ser determinant perquè la llarga negociació amb l'Ajax tingués un final feliç i el crac holandès es vestís de blaugrana. Advocat, economista, emprenedor, columnista de premsa i promotor, Carabén va liderar moltes iniciatives culturals i empresarials desenvolupades a Catalunya durant els últims anys del franquisme. El seu matrimoni amb l'holandesa Marjolijn van der Meer el va situar molt a prop de Cruyff i el seu entorn durant els mesos d'estira-i-arronsa amb el president *ajacied* Jaap van Praag. "No podien ni xiuxiuejar perquè jo ho entenia tot", ironitzava Van der Meer en una entrevista al diari *Ara*, l'any 2017. Per la seva part, Armand Carabén va revelar, poc abans de la seva mort, el 2001, que la junta del Barça va dubtar en molts moments de la possibilitat del fitxatge i que aquest es va haver de pagar a base de crèdits perquè no hi havia prou diners a la caixa. En tot cas, els diners es van fer de seguida gràcies, en bona part, als partits amistosos que es van jugar mentre Cruyff esperava el trànsfer per poder disputar partits oficials.

El matrimoni Carabén Van deer Meer va continuar molt a prop de la família Cruyff des del moment de la seva arribada a Barcelona. "Els vam anar a rebre a l'aeroport i ja havíem quedat per anar a Castelldefels a veure cases amb el cotxe de l'Armand. Al final se'n va anar a viure al carrer Cavallers, a Pedralbes", explicava l'esposa de Carabén en la seva conversa amb l'*Ara*, en la qual també dibuixava la figura de Johan Cruyff des de la veneració: "No necessitaves gaire per veure que era un líder. I amb una personalitat molt positiva. Sempre m'han dolgut molt els atacs que ha rebut: que si era un pesseter. Era el contrari, un home supergenerós en tot". ■

El tècnic Rinus Michels, Johan Cruyff, Armand Carabén i Cor Coster, sogre i mànager del jugador, el 13 d'agost del 1973 a Amsterdam, després d'arribar a un acord amb l'Ajax.

Johan Cruyff, el mirall d'una generació

Tot va començar aquell estiu del 73. Havia complert els 11 anys i tant els meus amics com jo estàvem excitats amb la notícia que finalment l'Armand Carabén havia arribat d'Holanda amb el Johan Cruyff. Sí, no era un somni: el Barça havia fitxat el millor jugador del món, l'estrella de l'Ajax i de la Taronja Mecànica, la selecció holandesa dirigida per Rinus Michels.

A la memòria perdura el record de la seva arribada, acompanyat de la Danny, una rossa guapíssima que ens va enamorar a tots. El Johan portava un pentinat a l'estil Beatles, texans acampanats, camisa de coll gran... Els anys setanta, de modernitat i llibertat, arribaven a Catalunya amb ell. Els marrecs de la meva generació ens pentinàvem com ell, intentàvem jugar com ell, volíem córrer com ell. Era l'ídol. El nostre ídol. Després de patir molts anys com a culers, gràcies a Cruyff podíem anar a l'escola amb el cap ben alt. A mi m'agradava tant, que només veure'l com sortia al camp ja en tenia prou. Veure'l jugar era un privilegi i tot un espectacle. En el meu record, els nervis que vaig passar quan una vegada el vaig tenir a prop, l'any 1974, i li vaig demanar un autògraf després d'un entrenament.

El Johan va transformar el futbol en art. Canvi de ritme, elegant corrent i saltant, parant la pilota, jugant amb l'exterior... Molts dels seus gols, com el que va marcar a l'Atlètic de Madrid a l'Spotify Camp Nou, que li va valer el sobrenom de *l'Holandès Volador*, senzillament antològics. Cruyff no només ens va ensenyar el camí del triomf en el terreny esportiu, sinó que també va recuperar la moral de la victòria, i no pas a qualsevol preu, la victòria aconseguida amb brillantor, amb estil. Per ell el futbol havia de ser un espectacle compartit per milions de persones, un món de sensacions a l'entorn d'una pilota moguda amb toc i precisió.

Des del seu primer partit, a casa contra el Granada, el Barça no en va perdre cap altre fins que vam ser matemàticament campions, a Gijón contra l'Sporting, el dia del "Mamita campeonamos" del Cholo Sotil. Era la primera Lliga després de 14 anys de passar gana, com cantava La Trinca, i amb un 0-5 memorable al Bernabéu! Escrivia el corresponsal del *New York Times,* després d'aquesta golejada històrica, que Cruyff havia fet més per recuperar l'autoestima del poble català en noranta minuts que tots els anys de lluita antifranquista. Era una manera d'explicar al món l'impacte del Johan en un club i en un país en un moment de canvi polític, de canvi de mentalitat.

L'espectacle del Johan-jugador va continuar anys més tard com a entrenador. I va ser novament el millor, el més valent, implantant el sistema genuí de jugar a futbol que ha fet del Barça una referència mundial. Recordo que amb els amics sortíem corrents de l'Estadi en acabar els partits per escoltar les seves declaracions. Ens divertíem tant com durant el partit. De fet, el matx no acabava fins que el Johan no parlava a la sala de premsa.

Johan Cruyff va ser i continua sent la nostra referència perquè era una ànima lliure amb una filosofia de vida que la vam aplicar a les nostres vides. Ens va ensenyar a creure que es pot guanyar fent les coses bé, basant-nos en l'excel·lència, a preferir ser els millors que ser els primers. Era un geni universal, un innovador, un revolucionari. Ell ens va fer millors i li estarem eternament agraïts. El Johan era estimat i admirat. I molt generós. Com va recordar poc abans de morir, "el cap de setmana el Barça sempre ha de donar alguna cosa a la gent perquè els dilluns la gent torni feliç a la feina".

Gràcies, Johan!

Joan Laporta i Estruch
President del FC Barcelona

Barça Matchday Playlists

Only on Spotify

FC Barcelona

Força Barça

My Matchday Songs
Lewandowski

My Matchday Songs: Lewando...
31,812 FOLLOWERS

My Matchday Songs
Oshoala

My Matchday Songs: Oshoala
6,138 FOLLOWERS

My Matchday Songs
Pedri

My Matchday Songs: Pedri
123,384 FOLLOWERS

My Matchday Songs
Alexia

My Matchday Songs: Alexia
23,426 FOLLOWERS

OUR MUSEUM, OUR CITY

OUR MUSEUM, OUR CITY
FC Barcelona

Spotify: For the Record

Dream Team: Spotify Partners...
Spotify: For the Record

DORSALS 2023/24

MITJANA DE 25,2 ANYS
La plantilla del Barça és una de les més joves de la Lliga

TER STEGEN

JOAO CANCELO

BALDE

R. ARAUJO

I. MARTÍNEZ

GAVI

FERRAN TORRES

PEDRI

LEWANDOWSKI

RAPHINHA

IÑAKI PEÑA

JOAO FÉLIX

CHRISTENSEN

MARCOS ALONSO

ORIOL ROMEU

S. ROBERTO

F. DE JONG

GÜNDOGAN

KOUNDE

LAMINE YAMAL

MARC CASADÓ

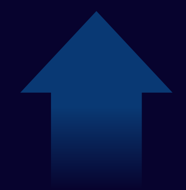
FERMÍN LÓPEZ

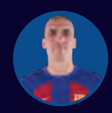
PAU CUBARSÍ

ELS JUGADORS A DISPOSICIÓ DE XAVI

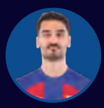

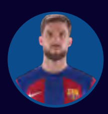
ALTES

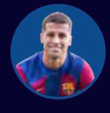
ORIOL ROMEU
(GIRONA)
3,4M

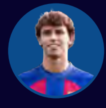
ILKAY GÜNDOGAN
(MANCHESTER CITY)
Lliure

IÑIGO MARTÍNEZ
(ATHLETIC CLUB)
Lliure

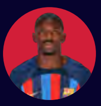
JOÃO CANCELO
(MANCHESTER CITY)
Cessió

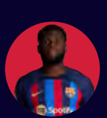
JOÃO FÉLIX
(ATLÈTIC DE MADRID)
Cessió

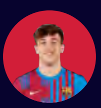
BAIXES

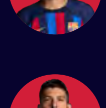
OUSMANE DEMBÉLÉ
(PSG)
50M

FRANCK KESSIE
(AL-AHLY)
12,5M

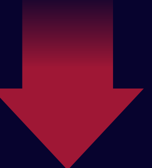

NICO GONZÁLEZ
(PORTO)
8,5M

SERGIO BUSQUETS
(INTER MIAMI)
Lliure

JORDI ALBA
(INTER MIAMI)
Lliure

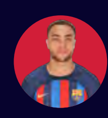

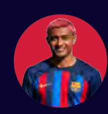
SAMUEL UMTITI
(LILLA)
Lliure

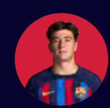
ÁLEX COLLADO
(REIAL BETIS)
Lliure

SERGIÑO DEST
(PSV)
Cessió

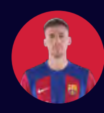

JULIÁN ARAUJO
(LAS PALMAS)
Cessió

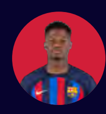

PABLO TORRE
(GIRONA)
Cessió

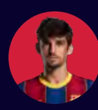

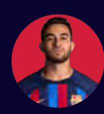
CLÉMENT LENGLET
(ASTON VILA)
Cessió

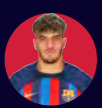
ANSU FATI
(BRIGHTON & H.A)
Cessió

TRINCÃO
(SPORTING CLUBE)
7M

ERIC GARCIA
(GIRONA)
Cessió

ABDE
(BETIS)
7,5M

DECO, MÀXIM RESPONSABLE EN ELS DESPATXOS

El portuguès assumeix "il·lusionat i content" el càrrec de director esportiu de l'àrea de futbol

FC BARCELONA FOTOS: ©FC BARCELONA / GERMÁN PARGA

L'estructura esportiva del FC Barcelona es va presentar el 13 de setembre amb el nom d'Anderson Luís de Souza, *Deco*, com a principal novetat. Deco, que, com a director esportiu de l'àrea de futbol, ja ha treballat conjuntament amb Mateu Alemany en el mercat d'aquest estiu, comptarà amb Paulo Araujo com a *scouting* i amb Franc Carbó com a director de gestió. Tots plegats tindran el suport de la Comissió Esportiva, encapçalada per Joan Laporta i formada per Rafael Yuste, Joan Soler, Enric Masip, Bojan Krkic i el mateix Deco.

A més de Deco, la principal novetat de l'organigrama esportiu és Bojan Krkic, que s'incorpora com a coordinador de l'àrea de futbol. La seva principal funció serà el seguiment dels jugadors de la Masia i treballarà amb Alesanco, responsable del futbol base.

En l'acte de presentació del nou organigrama esportiu, el president Joan Laporta va deixar clar que Deco ha estat l'escollit perquè té totes les condicions per ser el director esportiu del futbol blaugrana. "Com a jugador va ser una referència i ha compartit vestidor amb el nostre entrenador. Des de la seva arribada s'han entès a la perfecció, parlen el mateix llenguatge futbolístic". A més, va destacar "el seu coneixement sobre els mercats futbolístics, tant tradicionals com emergents. Després de la seva carrera com a futbolista s'ha format, ha après i ara mateix té totes les claus que li permeten ser un bon negociador i fructificar en les operacions". El president va fer també una valoració general de l'organigrama: "N'estic orgullós. Miro l'es-

tructura esportiva i hi veig Xavi, Alesanco, Rafa, Bojan..., exjugadors que han vestit la samarreta del Barça i això ofereix un alt grau de compromís amb l'escut".

Xavi s'ha guanyat el respecte

Per la seva banda, Deco va agrair la confiança del Club i es va confessar "il·lusionat i content", alhora que conscient d'entomar "una responsabilitat molt gran". El portuguès va detallar el paper de cadascun dels membres de l'organigrama i va fer èmfasi en la nova tasca de Bojan Krkic. El de Linyola s'encarregarà del seguiment dels joves que van cremant etapes a les categories inferiors i que necessiten assessorament. Deco va destacar també la feina de l'entrenador Xavi Hernández, amb qui treballarà conjuntament per aconseguir una plantilla equilibrada i competitiva. "Xavi s'ha guanyat el respecte de ser l'entrenador del FC Barcelona, no per ser Xavi, sinó perquè ha demostrat que és un bon entrenador. S'ha guanyat la seva renovació", va sentenciar. Com a objectiu principal, el director esportiu de l'àrea de futbol va prioritzar la importància de tenir un equip sòlid. "L'objectiu del Barça és guanyar, i per això necessitem una plantilla equilibrada i competitiva. Hem de saber jugar bé, però l'objectiu final és guanyar". D'altra banda, Deco va subratllar que la construcció d'un equip competitiu després d'un bon mercat de fitxatges ha de continuar amb les renovacions, començant per la de Xavi, però també cal assegurar la continuïtat dels més joves. ■

"Xavi s'ha guanyat el respecte de ser l'entrenador del FC Barcelona, no per ser Xavi, sinó perquè ha demostrat que és un bon entrenador. S'ha guanyat la seva renovació"

ANDERSON LUÍS DE SOUZA, 'DECO'

NOUS FITXATGES

JOÃO FÉLIX

“EM SENTO UN MÉS DE LA FAMÍLIA”

El jove davanter portuguès ha trobat la felicitat vestit de blaugrana i promet una temporada brillant

ALBERT FIBLA
FOTOS: ©FC BARCELONA
GERMÁN PARGA, SARA GORDON

Tothom sabia que João Félix (Viseu, Portugal, 10/11/1999) era un futbolista majúscul, de gran qualitat i amb una gran capacitat per al joc d'atac. Ningú sospitava, però, que encaixaria en el joc del Barça de la manera en què ho ha fet en l'arrencada d'aquest curs. Disposem-nos, doncs, a gaudir-lo.

El somni que tenia de jugar al Barça s'ha fet realitat. I de quina manera. S'esperava un inici de temporada tan bo?
No, no m'esperava començar tan bé, certament. Però soc feliç, i quan jugues feliç tot és diferent. Ara toca mantenir aquest nivell, que és el més difícil. En això treballo, mirant de fer les coses el millor possible per complir les expectatives.

Aquest estiu va prendre una decisió molt valenta, com és la de manifestar que volia jugar al Barça quan encara era jugador de l'Atlètic...
Vaig dir allò per facilitar les coses. Jo volia venir al Barça. Per sort, tot ha acabat de la millor manera possible.

Ha anteposat la seva felicitat com a futbolista als diners. No és una cosa gaire habitual.
Vaig començar a guanyar diners molt aviat, amb 19 anys. Senzillament volia jugar i ser feliç. Els diners ajuden a ser feliç, però no són l'única cosa que et fa feliç.

Ha necessitat molt pocs partits per connectar amb l'afició. Se sent un culer més?
Sempre he estat del Barça, des de petit. Per això ara em sento un més de la família. L'ambient al vestidor és molt bo, molt jove. Hi estic molt a gust.

"No vaig voler el 10 per respecte a Ansu Fati, que encara és jugador del Barça, i si torna la temporada que ve tindrà la seva samarreta esperant-lo"

L'ha sorprès alguna cosa del Barça?
És com m'esperava: un club gran, com el Benfica a Portugal. És un dels més grans del món, en les infraestructures, l'Estadi, l'afició. Tot és gran.

Què li sembla el rendiment de João Cancelo?
El coneixia de la selecció i de veure'l a la televisió. És un dels laterals amb més qualitat que hi ha ara. Pot jugar de 10! És on crec que acabarà jugant, quan ho faci, ja retirat, a l'equip del seu poble.

I al vestidor, com el tracten? Amb qui té més bona relació?
A banda de Cancelo, Rafinha, Pedri, Gavi...

Amb Gavi, tenia algun compte pendent de quan vostè jugava a l'Atlètic?
Sí, però van ser accions del partit! A més, Gavi es pica amb tothom [riu]. Ja està bé que sigui així, que imposi respecte.

Com és jugar al costat de Lewandowski?
Uff... molt bé, molt fàcil. És com quan vaig jugar al costat de Luis Suárez, un altre que aquí ha estat una llegenda.

Va triar vostè el dorsal 14? Sap que el connecta amb algú tan important en la història del Barça com és Johan Cruyff?
Sí, sabia que era un número històric quan el vaig triar, i per això ho vaig fer. A més, no vaig voler el 10 per respecte a Ansu Fati, que encara és jugador del Barça, i si torna la temporada que ve tindrà la seva samarreta esperant-lo.

El Barça de Xavi ofereix moltes possibilitats en el seu joc d'atac. En quina posició li agrada més jugar?
On ho estic fent. Al costat esquerre, però anant cap a dins i deixant la banda per a Balde o Marcos. A prop del punta, entre línies, per poder-me girar.

On s'imagina que jugarà la temporada que ve?
[Riu] Espero que aquí, perquè estic content i la meva família també. Si no, seguirem endavant. ■

PERFIL

CEDIT UNA TEMPORADA
El somni de João Félix es va fer realitat en l'últim dia de mercat i el portuguès jugarà com a cedit al FC Barcelona fins al 30 de juny del 2024. En l'acord entre el club blaugrana i l'Atlètic de Madrid no es preveu cap opció de compra. Per fer possible el que ha somiat des de petit, João Félix va fer un destacable esforç econòmic que va merèixer l'agraïment públic del FC Barcelona. "He complert un dels meus objectius de petit. Soc molt feliç de ser aquí i ara he d'aprofitar el moment i donar-ho tot", va manifestar als mitjans oficials del Club. "Espero que sigui el millor any de la meva vida, amb moltes victòries, títols i èxits", va afegir.

UNA IRRUPCIÓ DE GOLDEN BOY
La seva aparició al més alt nivell va ser espectacular. Després de debutar, amb 18 anys acabats de fer, al primer equip del Benfica, a l'inici del curs 2018/19 va aconseguir un lloc com a titular i va ser la sensació de la temporada a Portugal. A la Lliga portuguesa, que va guanyar, va ser el quart màxim golejador, amb 15 dianes, i va repartir set assistències. Entre totes les competicions que va disputar, va jugar un total de 43 partits i va enlluernar el món del futbol amb el seu talent i la seva capacitat creativa. Tot plegat li va fer guanyar el premi Golden Boy, superant en la votació Jadon Sancho, Havertz i Haaland.

ATLÈTIC I CHELSEA
L'estiu del 2019 va ser traspassat a l'Atlètic de Madrid per 127 milions d'euros, una xifra rècord a Portugal i al club madrileny. Ha jugat 131 partits en aquest equip, en els quals ha signat 34 gols i ha repartit 16 assistències. S'ha enfrontat vuit vegades al Barça, amb un balanç de tres victòries, tres derrotes i dos empats. En el mercat d'hivern del curs passat va ser cedit al Chelsea. Ha disputat, doncs, mitja temporada al futbol anglès.

INTERNACIONAL
Va debutar amb 19 anys a la selecció portuguesa i, de moment, ha disputat una Eurocopa i un Mundial. Ara que en té 23 encara se'l considera una de les grans promeses del futbol portuguès i europeu, ja que és un dels davanters més transcendents de la seva generació.

AMBAIXADOR DE VISEU
Va néixer a Viseu (Portugal) el 10 de novembre del 1999, i és ambaixador de la seva ciutat. De fet, allà li van retre un sentit homenatge poc abans de fitxar per l'Atlètic de Madrid. En un acte molt emotiu, el jugador va rebre un placa de la façana de l'Ajuntament i va declarar amor incondicional cap al seu poble: "Hi vaig néixer i portaré Viseu sempre al meu cor".

ANÀLISI

L'últim tren d'un gran talent

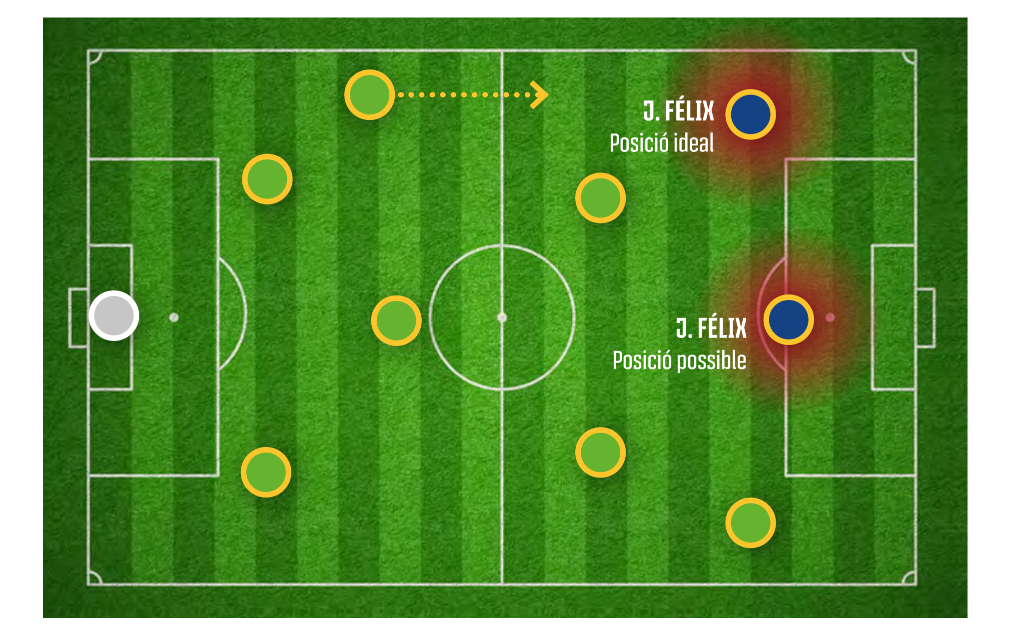
ÀLEX DELMÀS FOTO: ©FC BARCELONA / GERMÁN PARGA

El portuguès és un jugador de molta classe i amb una capacitat creativa privilegiada. Si haguéssim de definir-ne la posició, diríem que és mitja punta. És un jugador que, sense tenir l'obligació de jugar a dalt de manera permanent, es mou a prop de la zona decisiva del camp. Al Barça de Xavi la seva posició ideal s'endevina com a fals extrem esquerre, dins del sistema del quadrat interior. Justament la ubicació que va ocupar en el seu debut a El Sadar. En un 4-3-3 pur, el vèrtex esquerre també seria el seu lloc predilecte, encara que és adaptable com a fals nou.

La qualitat tècnica és la seva fortalesa més gran. A João Félix li sobren els recursos. Regats espontanis, controls orientats o retallades en sec formen part del seu manual de joc. Té una mitjana de 3,78 intents de regats per partit, dels quals moltes vegades surten coses interessants. Té l'instint que va adquirir en la curta i primerenca etapa en què va jugar a futbol sala abans d'ingressar a l'escola del Porto. Per això té molta habilitat per moure's entre línies. No es desgasta mirant de treure's de sobre qui el marca sinó que deixa que es vagi tirant enrere per crear el buit. Les seves desmarcades van en la direcció oposada a les inèrcies defensives i, per això, fa la impressió que troba zones de recepció fàcils.

És, d'altra banda, un futbolista habituat a descobrir la manera d'intervenir en les zones calentes del joc. El 73,6% de les intervencions les fa a la zona 3 de camp. Un cop aquí, té una visió perifèrica alta per a les passades més difícils. Veu els forats i fa el gest adequat perquè arribin bé. El 81% de les que intenta arriben al seu destí. Una altra de les característiques en què destaca és en la protecció de la pilota. Això explica que sigui un dels jugadors ofensius que més faltes a favor aconsegueix a Europa. Amb Portugal ha fet una mitjana de dues faltes forçades per partit en camp rival aquest 2023 i, en el seu millor curs a l'Atlètic (2021/2022), el registre va pujar a 2,4 per partit.

No és un golejador, però sí que és un futbolista amb gol. Sap aplicar aquest punt de tranquil·litat necessari abans de triar la manera d'acabar. Amb 19 anys i 152 dies, és el futbolista més jove a aconseguir un hat-trick a l'Europa League. Ho va fer contra l'Eintracht de Frankfurt. A l'Atlètic va anar a ratxes. Per exemple, a la 2021/22 va fer nou gols en els 1.841 minuts que va disputar. Això sí, està acostumat a tenir carta blanca per moure's pel camp, fet que haurà de canviar en el joc de posició del Barça. Pel que fa a la defensa, és sacrificat en el posicionament, però ha de millorar l'ànim en la pressió. Dos fets en què Xavi i el seu equip tècnic de ben segur que treballaran. Fins avui, João Félix ha estat més un jugador de moments estel·lars que de regularitat en l'alt rendiment. Però té talent a dojo. És el seu darrer tren i arriba amb ànim de no deixar-lo escapar. Aquest és el gran desafiament del nou atacant blaugrana. Si ho fa, el Barça guanyarà un jugador fantàstic.■

“MAI NO HE ESTAT TAN NERVIÓS COM ABANS DEL PRIMER PARTIT A CASA, CONTRA EL BETIS”

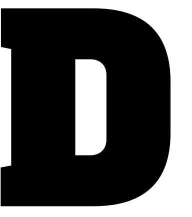

JOÃO CANCELO

El portuguès és la peça que completa una plantilla de màxim nivell reforçant la posició de lateral dret

ALBERT FIBLA
FOTOS: ©FC BARCELONA / GERMÁN PARGA

isposar de João Cancelo (Barreiro, Portugal, 27/05/1994) és disposar de dos futbolistes en un: lateral dret quan l'equip defensa, migcampista quan l'equip ataca. En la maduresa de la seva carrera, el portuguès ha encaixat perfectament en el Barça de Xavi i ha complert el somni de jugar en el club on sempre ha volgut jugar.

Veient-lo jugar en aquest inici de temporada, sembla que faci uns quants anys que és al Barça...
Quan canvies d'equip sempre és difícil acostumar-t'hi, perquè trobes nous companys i un nou entrenador. Però aquí, al Barça, sento que m'he adaptat molt bé. També influeix que la meva xicota, i tota la meva família, volien viure a Barcelona. Aquest és el club en el qual sempre he somiat de jugar i això es reflecteix en el camp, en els partits i els entrenaments.

La Champions és el seu altre gran somni?
No sento que guanyés la Champions que el City va guanyar la temporada passada, perquè estava cedit en un altre equip. A poc a poc, pas a pas, mirarem de ser un dels candidats d'aquesta temporada.

Xavi li demana el mateix que li demanava Guardiola?
Més o menys, sí. El Pep em va ajudar molt a ser més versàtil en el meu joc. Quan vaig arribar al City, era un lateral molt ofensiu, que sempre jugava obert. Un dia em va dir que em faria jugar per dins. Jo no ho veia clar: havia de jugar d'esquena i no hi estava acostumat. Però les coses van acabar fluint. M'hi van ajudar els companys. El cas és que ara em sento un futbolista més versàtil.

Al Barça també ha trobat uns companys que l'ajuden a associar-se en el mig del camp. Què li sembla jugar al costat de Pedri, Gavi...?
Pedri em sembla un futbolista boníssim, ja m'ho semblava quan el veia per la televisió. Gavi és un noi molt bo i molt graciós: quan vaig arribar semblava que ja ens coneixíem des de feia anys. Tinc bona relació amb tothom. M'han rebut molt bé, la qual cosa és molt important.

Quina mena de vestidor ha trobat? És cert, com diu Xavi, que són una família?
Tinc un sentiment diferent dels altres equips on he estat, perquè el Barça és una cultura. Ho veig en els joves que s'entrenen amb nosaltres. És el bon futbol, la passada curta, el joc de posició... Des de petits són així, fins al primer equip. I això és molt bo.

Hi ha algun company que l'hagi sorprès especialment?
De Jong. És boníssim. Des del primer entrenament que vaig pen-

sar: aquest noi és molt bo! No sabia que tenia tanta qualitat. La manera com es gira, com pensa, com surt de la pressió... M'encanta.

El pressiona arribar a un equip, com el Barça, que espera des de fa moltes temporades un lateral dret?
Li diré una cosa que només he explicat a la meva xicota i a alguns amics meus... No he estat mai tan nerviós en tota la meva carrera com abans del primer partit a casa, contra el Betis. Al vestidor vaig començar a suar pensant que havia aconseguit estar en el club dels meus somnis i que ho volia fer tot bé. Quan va arrencar el partit, amb l'adrenalina, de seguida em vaig sentir millor.

Aquesta doble figura que representa, a la defensa i al mig del camp, li exigeix un desplegament físic especial?
És un treball més exigent, perquè haig d'atacar per dins i defensar completant la línia de quatre. No és fàcil, però m'hi estic acostumant bé. Guardiola em va fer un jugador més versàtil. Sap treure el millor de cada futbolista.

Darrere seu té uns quants companys que li cobreixen les espatlles molt bé...
Sí! Ronald, Jules, Andreas, Iñigo..., són quatre "bitxos" que tinc al darrere i que em donen llibertat per fer el meu joc més ofensiu.

L'ha sorprès el rendiment de João Félix en aquesta arrencada de temporada?
Recordo que el primer cop que va venir a la selecció portuguesa, sent molt jove, ja es veia que era un noi diferent. Tenia molta personalitat. És un talent extraordinari. Si té el cap a lloc, podrà arribar a dalt de tot.

On s'imagina jugant la temporada que ve?
[Esbufega] Doncs aquí. Ja veurem, espero que aquí. Abans, però, vull oferir un bon rendiment, donar alegries als culers, i demostrar que vull estar aquí. El meu somni és quedar-m'hi, és clar. Vull jugar al nou Camp Nou!. ■

PERFIL

CEDIT FINS AL 2024
Ha arribat al Barça cedit pel Manchester City fins al 30 de juny del 2024, sense opció de compra. Com en el cas de João Félix, ha fet un gran esforç econòmic per tal de jugar amb la samarreta que sempre ha volgut portar. "Estic molt il·lusionat per ser aquí. Molts dels meus ídols van jugar al Barça i venir era un dels meus somnis", va declarar als mitjans del Club només trepitjar Barcelona. "Segur que serà una temporada molt maca. Donaré el màxim per tal d'ajudar que tot vagi bé", va afegir.

DEU MÉS UN
Cancelo és l'onzè portuguès de la història del primer equip del Barça. El primer a obrir camí va ser Luis Figo, l'any 1995, i la resta són, per ordre d'arribada, Vítor Baía (1996), Fernando Couto (1996), Simão Sabrosa (1999), Ricardo Quaresma (2003), André Gomes (2016), Nelson Semedo (2017), Francisco Trincão (2020) i João Félix (2023). Tots plegats, incloent-hi Cancelo, en sumen deu, perquè l'onzè va néixer al Brasil però era internacional amb Portugal: Anderson de Souza, *Deco* (2004).

GUNDO I FERRAN
Dins del vestidor del Barça trobarà dos vells coneguts, amb els quals va coincidir al Manchester City: Ilkay Gündogan i Ferran Torres. De fet, va arribar a jugar 123 partits al costat de Gündogan, mentre que va compartir terreny de joc amb Ferran Torres en 30 ocasions. És el cinquè jugador que arriba al Barça procedent del City. A banda d'Eric Garcia (2021), Ferran Torres (2022) i Gündogan (2023), l'altre jugador que va canviar Manchester per Barcelona va ser el Kun Agüero (2021).

LA LLIGA QUE LI FALTA
Ha guanyat el títol de Lliga en tots els països en què ha jugat a excepció d'Espanya, on va jugar defensant la samarreta del València. Va guanyar la Bundesliga amb el Bayern, la Lliga portuguesa amb el Benfica, la Premier amb el City i la Serie A amb la Juventus. Ara, amb el Barça, tindrà l'oportunitat de sumar el títol domèstic que li falta.

A LA SEVA MARE
Dedica tots els seus èxits a algú molt especial, la seva mare, que l'any 2013 va morir en un fatal accident de cotxe. Des d'aquell dia, malgrat que va passar per un moment molt delicat que el va portar a plantejar-se deixar el futbol, tot allò que fa ho dedica a la seva mare. Una inspiració que el va reforçar i que l'ha ajudat a créixer.

XAVI I EL BARÇA COM A RIVALS
Ha jugat contra el Barça en quatre ocasions, entre el 2015 i el 2017, quan era jugador del València, amb un balanç de tres derrotes i només una victòria. En el primer d'aquests partits, va arribar a coincidir durant 13 minuts a la gespa amb el seu entrenador, Xavi Hernández. Cancelo va entrar en el minut 67 en el lloc de Feghouli, mentre que Xavi, que era el capità blaugrana, va deixar el partit en el minut 80 perquè entrés Sergi Roberto, l'actual primer capità culer.

ANÀLISI

El lateral total

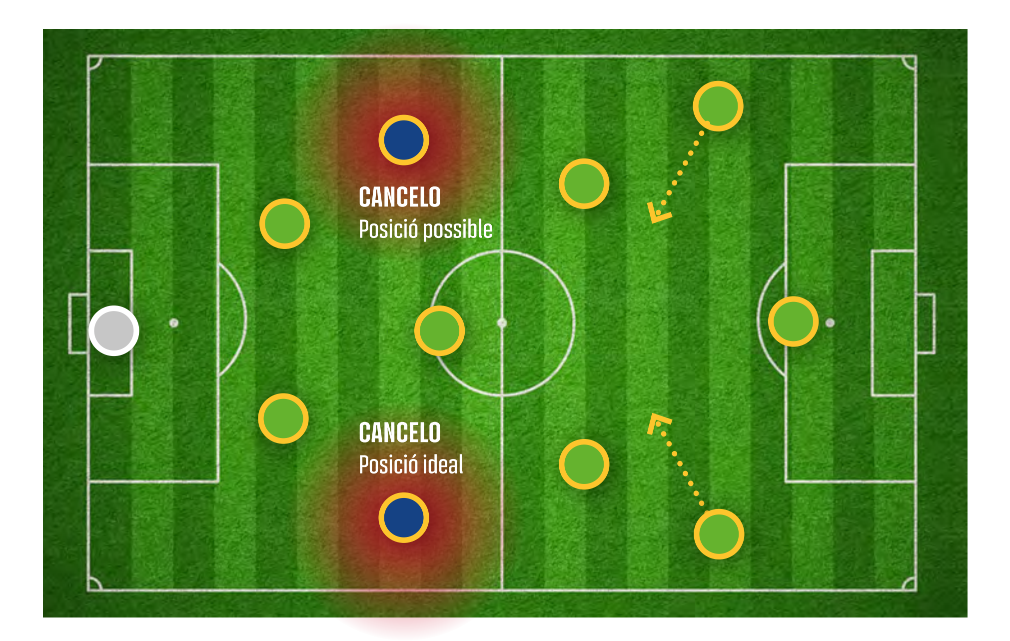
ÀLEX DELMÀS
FOTO: ©FC BARCELONA
VÍCTOR SALGADO

João Cancelo és un lateral que destaca per la seva alta projecció ofensiva. Per tant, és un perfil que no tenia el Barça. El segon ítem que cal destacar d'ell és que és un futbolista completíssim: pot jugar a la dreta i a l'esquerra, pot interpretar el rol de lateral profund i també pot ser posicional, jugant com a lateral interioritzat. Cosa que va demostrar el dia del seu debut, al Sadar. Dues qualitats que permetran a Xavi moltes variants tàctiques, com ara la possibilitat de canviar el patró tàctic d'una banda a l'altra en funció del partit, la situació o fins i tot l'estat físic dels jugadors.

Cancelo, en definitiva, permet al Barça jugar amb un fals extrem a qualsevol dels dos costats. I aquesta versatilitat fa que també pugui ocupar diferents posicions en el sistema del Barça. Pot jugar als dos laterals i no s'ha de descartar veure'l jugant a la part baixa del quadrat interior o, fins i tot, com a fals extrem. No és d'aquells laterals als quals els costa decidir l'accés a les zones properes a la porteria rival, sinó tot el contrari. No li crema la pilota als peus i no és estrany que acabi els partits amb algun xut contra la porteria rival. De fet, té una mitjana de 2,35 intervencions per partit a l'àrea contrària i, tenint en compte que és defensa, té gol. Fa tres temporades seguides que signa un mínim de dos gols per curs. El que cal destacar d'ell, però, és que interpreta molt bé les solucions per avançar al camp: la seva freqüència de participació és alta (91 tocs per trobada) i la fiabilitat de passi també (81%).

Una altra de les seves fortaleses és el desbordament fora-dins. Cancelo és molt bo conduint per dins i deixant rivals enrere. La seva maniobra amago-surto és efectiva i ha après a fer-la pels dos costats. És un recurs notable quan la pressió del rival opta per tapar la passada amb l'extrem. El Cancelo dels inicis no ho feia, però ara ho domina. Serà una acció que veurem molt i que ajudarà l'equip. El portuguès, a més, té un bon nivell de regat. I això en un Barça com el d'ara, que no té desbordament individual, no és un fet menor. Té un 56% d'encert.

Sense pilota ha evolucionat molt. La seva explosivitat el converteix en una peça molt apta per pressionar. Persegueix a prop la seva marca i ho fa amb determinació. Atès que la voluntat de l'equip és pressionar alt, s'adaptarà ràpidament al joc defensiu. João Cancelo és, sens dubte, un salt de qualitat per a la posició de lateral dret. ■

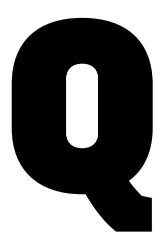
“ESTIC PREPARAT PER JUGAR ON SIGUI”

ILKAY GÜNDOĞAN

El migcampista alemany d'origen turc és un reforç de luxe per al mig del camp blaugrana

ROGER BOGUNYÀ

FOTOS: ©FC BARCELONA / GERMÁN PARGA

Quan parla Ilkay Gündoğan (Gelsenkirchen, Alemanya, 24/10/1990) se l'ha d'escoltar. Ho fa tranquil, amb un discurs clar i entenedor, fàcil de codificar. En una entrevista exclusiva als mitjans del Club, l'alemany recorda en quin moment va decidir fitxar pel Barça, explica en quina posició se sent més còmode i revela què n'espera d'aquesta temporada.

Des que es va anunciar que seria jugador del Barça fins a la seva arribada van passar uns quants dies. Tenia ganes de començar i conèixer els nous companys?
Sí, per descomptat. No podia esperar. A alguns d'ells ja els coneixia, com el Marc (Ter Stegen), de la selecció; el Robert (Lewandowski), del temps que vaig passar al Borussia Dortmund; i l'Eric Garcia i el Ferran Torres, del Manchester City. Així que estic familiaritzat amb l'equip. També perquè veia els partits i les qualitats de cada futbolista. Tot i això, conèixer-los m'ha fet sentir com el primer dia a l'escola.

En quin moment va decidir fitxar pel Barça? Abans o després de guanyar la Champions League?
Bé... la decisió al 100% probablement la vaig prendre després de la final de la Champions League. És a dir, vam tenir converses (amb el Barça) bastant abans, el meu contracte s'acabava i hi havia incertesa sobre el meu futur. Però vaig intentar deixar-ho de banda, perquè era possiblement el partit més important de la meva carrera, la final de la Champions League a Istanbul. Així que sí, estava molt focalitzat en el partit i en guanyar. És per això que volia prendre'm el meu temps i no haver de prendre una decisió abans. I, un cop el partit es va acabar, un cop la vam guanyar, de manera natural vaig començar a pensar en el futur i a decidir.

Pep Guardiola va ser el seu entrenador durant set anys i ara ho és Xavi. Creu que s'adaptarà més ràpidament que un futbolista que vingui d'un altre entorn?
No ho sé. Però m'ho puc imaginar, sent honest. És una escola similar, un tipus d'educació semblant. Suposo que els entrenaments seran també molt semblants al que he fet a Manchester durant els últims anys. Al cap i a la fi, el Barça juga un tipus de futbol similar. Estic aquí per adaptar-me tan ràpid com pugui, perquè quan ho faci seré capaç de demostrar realment què puc fer.

Actualment, el Barça té molts jugadors joves al mig del camp. Gavi, Pedri, fins i tot Frenkie de Jong. Què en pensa, d'ells?
Que cada un d'ells ha fet coses increïbles. I encara poden aportar moltes més al joc de l'equip. Tenen molt potencial i poden ser encara molt millors futbolistes. Crec que és molt important per a l'equip que els jugadors, especialment els migcampistes, trobin una bona connexió i un bon equilibri entre ells.

En quina posició del mig del camp es troba més còmode?
És estrany perquè, fins i tot en el passat, de tant en tant, he canviat. Concretament, els últims dos anys he jugat en un rol més ofensiu, apropant-me més a l'àrea rival, creant joc, marcant gols...

Que és molt divertit. D'altra banda, recordo una temporada que vaig jugar com a volant, com a número 6, tot sol, només jo, els últims quinze, setze, disset partits. I ho vaig gaudir, em va encantar. Vam guanyar la Lliga per un punt davant del Liverpool. Va ser un temps increïble en una posició totalment diferent. El cas és que crec que és una qüestió d'interpretació. Estic còmode jugant ofensivament i defensivament. Crec que és una cosa del que fas fora de la teva posició i d'on sigui que l'entrenador et necessiti. Estic preparat per jugar on sigui. Crec que he demostrat que puc jugar de manera defensiva i ofensiva.

Aquesta és la primera temporada per al Barça sense Sergio Busquets. Creu que afectarà d'alguna manera l'equip?
El Sergio era una gran figura dels últims anys. En la meva opinió, ell és una de les raons més importants dels èxits del Barça en el passat. No només s'ha perdut un gran jugador, sinó també un gran caràcter. I, de vegades, es necessita temps per equilibrar-ho tot. Però això també dona oportunitats a d'altres de fer un pas endavant: algú com jo que ve de fora o algú que ja és aquí i pot guanyar més importància, no només en el joc, sinó també en el seu rol dins l'equip. Crec que tot això passarà automàticament, és un procés que, de vegades, necessita una mica de temps, però tard o d'hora acabarà passant i veurem el resultat al camp.

Va parlar amb Guardiola sobre el Barça durant els anys en què va jugar al City?
Ell sempre parla del Barça, no només amb mi, sinó amb tothom, amb la premsa... I amb les millors paraules que es poden fer servir per descriure aquest Club. Guardiola s'estima molt el Barça, és el seu equip, és d'aquí, és català, està orgullós de tot el que ha fet aquí i està orgullós del que ha passat des que va marxar del Club. Sé que encara veu molt el Barça, tots els partits potser, i estic segur que ho farà ara amb mi estant aquí. Està enamorat d'aquest club.

Què n'espera, d'aquesta temporada? La Lliga ha de ser la prioritat o potser la Champions League?
Totes dues. La Lliga és una competició basada en el dia a dia. Comences a treballar-hi quan comença la pretemporada. La Lliga és un procés llarg en què pots relliscar de vegades, però has de ser-hi, constantment. Després hi ha, per descomptat, la Champions League... Sé que aquest club aspira al màxim nivell a Europa. I ara em té a mi, a algú que ve del club que acaba de guanyar la Champions League. Per descomptat que tinc ganes de més. El millor seria repetir el que va passar l'any passant a la Lliga i fer-ho millor a la Champions League. Això és al que aspirem, aquest és l'objectiu. Començarem a treballar-hi des del dia u i estic segur que el potencial hi és. Només necessitem mostrar-ho al camp. ■

PERFIL

DOS ANYS DE CONTRACTE
Després que acabés el seu contracte amb el Manchester City, el 30 de juny, Ilkay Gündoğan va arribar a un acord amb el FC Barcelona per dues temporades, fins al 2025, més una d'opcional, i amb una clàusula de rescissió de 400 milions d'euros. Quan va ser presentat, el 17 de juliol, el president Laporta va revelar que havia rebutjat ofertes econòmicament molt superiors i que va ser el primer jugador que va demanar Xavi Hernández. Per la seva banda, Mateu Alemany va explicar que el fitxatge de Gündoğan es va cuinar a foc lent.

BOCHUM, NUREMBERG I DORTMUND
El migcampista alemany d'origen turc, que farà 33 anys aquest 24 d'octubre, aterra a Barcelona amb una llarga i reeixida trajectòria. Els primers tocs de pilota els va donar a la seva Gelsenkirchen natal, terra de migcampistes talentosos com ell mateix o Mesut Özil, i casa del Schalke 04. Va ser, però, el Bochum, també molt a prop del seu lloc de neixement, el club que el va formar; el Nuremberg, l'equip amb el qual va debutar a la Bundesliga i el Borussia Dortmund, màxim rival de Schalke, l'equip en el qual es va enlairar.

LA CHAMPIONS, AMB EL CITY
Com a jugador borusser, amb Jürgen Klopp com a entrenador, va guanyar la Bundesliga 2011/12 i es va quedar a un pas de la Champions League del 2013, ja que el seu equip va perdre la final davant el Bayern. Va haver d'esperar deu anys per aconseguir el màxim trofeu continental i ho va fer amb el Manchester City de Pep Guardiola, on ha jugat els últims set anys i amb el qual ha engreixat el seu palmarès amb cinc trofeus de la Premier League, entre d'altres.

XAVI, UN MIRALL PER A ELL
Gundo assumeix el repte de ser un futbolista cabdal per al mig del camp blaugrana. El dia de la seva presentació va deixar ben clar que té moltes ganes de jugar al FC Barcelona. "He seguit el Club des que era adolescent i estic molt orgullós de poder defensar aquests colors. És un somni que tenia de petit". El Barça de Ronaldinho és, de fet, un dels seus referents, precisament l'equip on començava a despuntar Xavi, una figura clau en el seu fitxatge. Segons Gündoğan, quan l'entrenador blaugrana es va posar en contacte amb ell, va tenir clar que anaven pel bon camí: "Em vaig sentir reflectit en Xavi, també per la manera com jugava. Hem tingut molt bona connexió des del primer moment". L'alemany, a més, ha transmès al tècnic de Terrassa que està preparat per jugar en la posició del mig del camp que li demani.

LEWY I TER STEGEN
Al vestidor del Barça ha trobat dos vells coneguts: Robert Lewandowski i Marc-André Ter Stegen. "Quan el Robert em parlava del Barça i de Barcelona, vaig veure com li brillaven els ulls. Em va enviar un missatge molt poderós, però no va influir en la meva decisió, perquè tenia clar que volia venir", assegura Gündoğan.

ANÀLISI

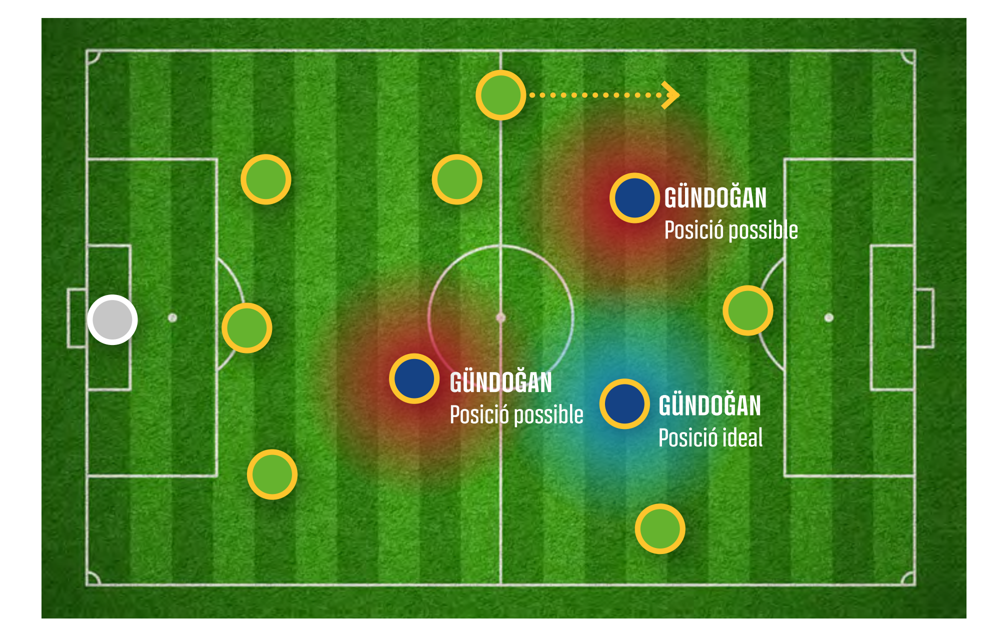
Solucionador de problemes

ÀLEX DELMÀS FOTO: ©FC BARCELONA / VÍCTOR SALGADO

L'arribada d'Ilkay Gündoğan és el millor moviment de mercat que el Barça podia fer. L'alemany és una peça que ofereix moltíssimes virtuts i que permet solucionar unes quantes qüestions tàctiques força importants. És un interior de manual (posició de 8), però també pot jugar de mitja punta pur (posició de 10), i això, en clau Barça, permet moltes variants. D'entrada, guanyar un futbolista d'accions determinants a la part alta del quadrat, però també reconvertir De Jong a la posició de pivot i formar un mig del camp d'alt nivell associatiu, ajuntant Gündoğan amb el neerlandès a la part baixa del quadrat i situant dos mitges puntes purs per davant (Pedri i Gavi).

A més, pot suplir qualsevol dels quatre migcampistes, perquè ha jugat a totes les posicions en algun moment de la seva carrera. Gundo ja ha demostrat en aquests primers partits que és un jugador de qualitat contrastada. Ja fa més d'onze temporades que és a l'elit, sent un futbolista important en els equips en què ha estat (Borussia Dortmund i City). De fet, va ser cabdal la darrera temporada en l'equip de Guardiola. Dels 4.590 minuts possibles entre la Premier i la Champions, en va jugar 3.356. És a dir, el 73%. Una de les millors virtuts que té és la capacitat per escollir els moments per trepitjar l'àrea i resoldre. El curs passat va signar onze gols i set assistències. Un registre que no és excepcional, perquè sempre ha tingut molt de gol. En la temporada 2020/2021, per exemple, va acumular setze gols entre la Premier i la Champions League.

Queda clar que Gündoğan sumarà poder golejador des de la segona línia. Un altre valor extra de l'alemany és el joc de posició. De fet, ve de jugar en el mateix sistema: un 3-4-3 amb quadrat interior. Perd poques pilotes, però sap escollir quan ha d'elevar el risc. A l'última Champions va signar un 89,9% de seguretat combinat amb una mitjana d'1,1 passades clau per partit. Sense pilota, no es desentén del joc i té intuïció per saber per on anirà la jugada abans d'hora. Dos factors que el converteixen en un valor defensiu més que correcte. Finalment, cal destacar els intangibles que aportarà: experiència i lideratge. Ha guanyat 19 títols (entre aquestes, una Champions i sis Lligues nacionals) i no s'ha d'oblidar la química que té amb Robert Lewandowski des de l'època en què van coincidir al Borussia Dortmund. Pel que fa a la seva vida esportiva, que ningú dubti que encara li queda corda per jugar a altíssim nivell. El Barça, en definitiva, compta amb un gran solucionador de problemes. Gundo, el rei del quadrat.■

NOUS FITXATGES
“TORNO AL BARÇA EN UN GRAN MOMENT, FÍSIC I MENTAL”
ORIOL ROMEU

El d'Ulldecona es vesteix novament de blaugrana amb les coses molt clares i el repte d'omplir l'absència de Busquets

ROGER BOGUNYÀ

FOTOS: ©FC BARCELONA / GERMÁN PARGA

nlloc com a casa. Oriol Romeu (Ulldecona, 24/09/1991) entoma fort i il·lusionat el repte que se li presenta en tornar a vestir la samarreta del Barça dotze anys després, en la maduresa de la seva carrera. El migcampista català viu el retorn amb serenor i així ho transmet en aquesta entrevista exclusiva per als mitjans del Club.

Quin valor dona a la seva tornada al FC Barcelona?
El valor que té tornar al Barça és immens. Lluir de nou aquesta samarreta significa molt. Tinc el repte d'ajudar l'equip a fer un gran any, adaptar-me el més ràpid possible a tot el que em demani l'entrenador i oferir un gran rendiment des del minut 1.

La temporada passada, mentre estava rendint a un gran nivell al Girona, s'imaginava que acabaria fitxant pel Barça?
Sincerament, no. Quan estàs concentrat a competir i rendir al màxim nivell durant la temporada, no et planteges què pot passar en el futur. Ara bé, la temporada passada, al Girona, tota la plantilla vam mantenir un gran nivell i això em va fer sentir molt còmode. Tot això ha permès que jo pugui fer aquest gran pas que significa tant per a mi, que em fa tanta il·lusió i que afronto com un repte magnífic.

Quan va marxar del Barça, fa dotze anys, el seu desig era tornar algun dia? Com recorda aquell moment?
Quan te'n vas del Barça sents tristesa perquè, d'alguna manera, se't tanca la porta del somni d'arribar al primer equip. A la vegada, però, se t'obren nous reptes i noves il·lusions. Has de sobreviure i adaptar-te a una nova realitat, una nova cultura i, fins i tot, un nou país. La carrera d'un futbolista va donant voltes, vas aprenent de diferents entrenadors i companys. Tornar al Club després de tants anys és una oportunitat immillorable, que m'arriba en un gran moment, físic i mental.

En la seva presentació va parlar molt bé de Sergio Busquets. Què n'ha après, d'ell?
Moltes coses, pràcticament tot el que feia dins del camp. La capacitat que tenia de donar tranquil·litat i equilibri a l'equip. També, la constància i el rendiment tan alt que oferia en tots els partits. Gairebé no li'n recordo cap de dolent. És un exemple a seguir. Tots els professionals que ens agrada la posició de pivot, l'hem tingut com a referent. Tornar al Club i omplir de la millor manera possible aquesta posició és un gran repte.

Al mig del camp coincidirà amb un vell conegut de la Premier com és Ilkay Gündoğan.

Sempre que jugàvem contra el City eren partits durs, ens costava molt treure'ls la pilota i ell era un dels jugadors que ens posava les coses difícils. Gündoğan és molt intel·ligent, rep molt bé entre línies i sempre s'orienta cap a la banda on hi ha l'espai. Costa molt aturar-lo. Em sembla un gran fitxatge, tindrà un rendiment immediat i farà un gran any.

La temporada passada va ser un dels màxims recuperadors de la Lliga. Considera que aquesta és la seva principal virtut?
La part física és important pel meu estil de joc. M'agrada dominar la zona del mig del camp i, sobretot, notar que els rivals, quan passen per allà, se senten intimidats i incòmodes. D'una banda, m'agrada recuperar pilotes i trobar els jugadors ofensius de manera ràpida, però també treure pilotes des de darrere, dominar la possessió, atacar en camp rival... Són característiques del Barça de Xavi, i per això crec que em puc adaptar molt bé i ajudar l'equip.

"M'agrada dominar el mig del camp i, sobretot, notar que els rivals, quan passen per allà, se senten intimidats. I m'agrada recuperar pilotes i trobar els jugadors d'atac"

Sergi Roberto, que és tarragoní, com vostè, és el nou primer capità del Barça. És dels companys que més l'ha ajudat en el seu retorn?
Amb en Sergi sempre hem tingut una bona relació, és un jugador excel·lent i una persona meravellosa. Ha tingut una carrera magnífica i estic segur que encara li queda molt de futbol per compartir. La capitania se l'ha guanyada ell tot sol amb totes les temporades que fa que és a Can Barça. Ha hagut d'adaptar-se a diferents escenaris, posicions, entrenadors i sempre ha donat la cara. Tot el que li arribi és merescut. Només tinc paraules d'agraïment per la manera com m'ha tractat des que vaig arribar. Fins i tot abans de venir em va enviar missatges positius i de benvinguda, això parla molt bé d'ell.

Quins han de ser els objectius del Barça aquesta temporada?
Lluitar per totes les competicions i ser un equip amb una identitat clara, que ataqui els rivals, que sigui dominant i agressiu i que tingui una ambició molt elevada. Amb la plantilla que hi ha i la manera com volem jugar, no podem pensar en res més que no sigui guanyar-ho tot. ■

PERFIL

UN RETORN MÉS
Oriol Romeu s'afegeix a la llarga llista de jugadors que han tornat al Barça. Parlem, per exemple, de futbolistes com ara Hristo Stòitxkov, Gerard López, Gerard Piqué, Cesc Fàbregas i Jordi Alba. Els últims a fer-ho han estat Eric Garcia, Dani Alves, Adama Traoré i Héctor Bellerín.

SIGNA FINS AL 2026
Nascut a Ulldecona el 24 de setembre del 1991, Oriol Romeu torna a casa 12 anys després de marxar i de completar un camí que va començar l'any 2004, quan va arribar a la Masia. Ha signat per les pròximes tres temporades, fins al 30 de juny del 2026, i la seva clàusula ha quedat fixada en 400 milions d'euros.

DOTZE ANYS DESPRÉS
El seu últim partit com a blaugrana va ser un Rayo Vallecano-Barça B disputat el 4 de juny del 2011, amb Luis Enrique a la banqueta del filial. El darrer amb el primer equip abans del seu retorn va ser un Barça-Deportivo jugat unes setmanes abans, el 15 de maig. De fet, Oriol Romeu només va disputar dos partits amb el Barça de Pep Guardiola.

ÍDOL A SOUTHAMPTON
Al final del curs 2010/11, Romeu va fer les maletes per marxar al Chelsea i, en la seva primera temporada a Stamford Bridge va ser campió d'Europa. Després de dues cessions, al València i l'Stuttgart, va tornar a Anglaterra per firmar pel Southampton. No va trigar a convertir-se en un dels pivots més reconeguts de la Premier i en tot un ídol dels Saints. Amb 256 partits a les seves cames, es va acomiadar després de set anys com l'onzè futbolista amb més aparicions de tota la història del club anglès.

BALL D'ENTRENADORS
Va tenir molts entrenadors després de sortir del Barça. Al Chelsea va arribar amb Villas-Boas i va marxar, 24 mesos després, amb Rafael Benítez. Entremig, va ser campió d'Europa amb Roberto Di Matteo. També va viure canvis a les banquetes en les seves cessions al València i a l'Stuttgart. El seu primer any amb una certa estabilitat va ser el de la seva estrena al Southampton, el curs 2015/16. El va fitxar Ronald Koeman, amb qui va coincidir un any, abans que Claude Puel agafés les regnes de l'equip anglès.

TEMPORADA TOP A GIRONA
El setembre del 2022, Oriol Romeu va fer les maletes per anar prop de casa, a Girona exactament. I a Montilivi va demostrar quin és el seu nivell: va ser el futbolista més utilitzat per Míchel en la temporada 2022/23, amb 3.042 minuts de joc, i es va revelar com una peça indispensable perquè els gironins acabessin en una còmoda desena plaça en el seu retorn a Primera.

ANÀLISI

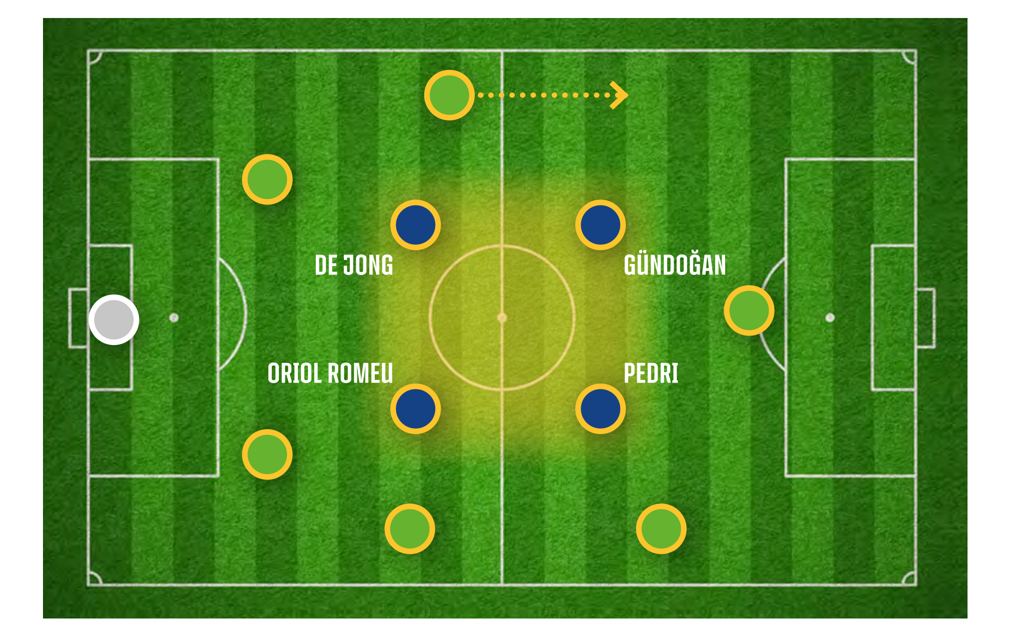
Per donar equilibri

ÀLEX DELMÀS
FOTO: ©FC BARCELONA
VÍCTOR SALGADO

Xavi Hernández ja té l'especialista que volia per suplir la sortida de Busquets. I és que Oriol Romeu és, ha estat i serà sempre un pivot defensiu. Un prototip per a qualsevol equip dominant que vulgui jugar amb un migcampista posicional davant de la defensa. Un futbolista que es va educar a la Masia i que coneix a la perfecció l'estil Barça. I la seva experiència a la Premier i al Girona l'ha ajudat a créixer. Pot lligar-se tant al rol de pivot únic en el 4-3-3, com en un quadrat. Com ja s'ha vist en aquests primers partits, Xavi el pot utilitzar en les dues opcions. Defensivament i posicionalment és impecable: segueix el joc molt de prop i bascula per estar sempre ben situat en cas que l'equip perdi la pilota. I quan cal, salta al tall de correcció. Amb un total de 37 en 34 partits, va acabar com el vuitè migcampista més recuperador de la Lliga 2022/2023. Un factor molt important per al joc del Barça, perquè permet enllaçar atacs.

Posicionalment, és el millor aliat per a la parella de centrals. Quan el rival progressa per fora, només va a l'ajut exterior si veu que recuperar és una possibilitat real. En cas contrari, aguanta i protegeix els centrals. D'altra banda, tenint en compte que Xavi ha reclamat a l'equip que fes més faltes tàctiques, Oriol Romeu serà una aportació extra. I és que té un doctorat en tallar accions perilloses a través de petites accions punibles. Amb un total de 59 en els 34 partits que va disputar, va ser el desè migcampista que més faltes va fer de la Lliga. La majoria, aturant sortides dels adversaris o aturant el partit en contextos de superioritat.

Amb pilota és un facilitador del joc col·lectiu. Toca fàcil i s'ofereix com a suport. I quan l'equip el necessita al seu camp és molt pràctic: o toca sense complicar-se gaire o se situa entre centrals per a la sortida de tres i per decidir amb el joc de cara. A la premissa de Xavi que un pivot no ha de perdre pilotes, Oriol Romeu hi respon a la perfecció. La seva fiabilitat de passada del curs passat va ser del 87,3% i va entrar en contacte amb la pilota 48,6 vegades per partit. Té una habilitat especial jugant amb el cos, l'utilitza perquè ningú no pugui robar-li la pilota. És un gran guanyador de duels. Li falta una mica d'atreviment a l'últim terç per completar passades que superin línies, però amb Xavi com a mentor, segur que millorarà. No és un jugador ràpid per a les transicions, però és tan intel·ligent que aconsegueix minimitzar aquest aspecte. L'equilibri d'Oriol Romeu sumarà molt.■

NOUS FITXATGES
IÑIGO MARTÍNEZ
“PUC APORTAR EXPERIÈNCIA I CARÀCTER COMPETITIU, VINC A AJUDAR”

El central basc entoma el repte més important de la seva carrera des de la maduresa i la màxima il·lusió

JOSEP GABERNET

FOTOS: ©FC BARCELONA / GERMÁN PARGA

La defensa del Barça de Xavi Hernández, que la temporada passada va ser fonamental en l'èxit al campionat de Lliga, és encara més forta des de l'arribada d'Iñigo Martínez (Ondarroa, 17/05/1991). L'experimentat central biscaí ha deixat per primer cop la seva terra, el País Basc, per vestir la samarreta blaugrana. Assegura que aportarà caràcter, que no li caldrà adaptar-se al joc defensiu del Barça i que arriba disposat a ajudar.

Mai no havia jugat en un equip que no fos del País Basc. Per què ha decidit fer aquest pas ara?
He estat molt de temps a la meva terra, a la meva zona de confort. Arriba un punt que un necessita un canvi d'aires i d'ençà que vaig rebre la trucada del Barça ho vaig veure amb bons ulls. La confiança que van dipositar en mi des de la primera trucada em va ajudar a fer el pas, que costa, perquè a casa un se sent molt valorat i molt estimat. Però la veritat és que he arribat feliç, content i amb ganes de conèixer gent nova, una altra ciutat, un altre estil de vida.

Deixa enrere una entitat amb molta història i amb una tradició especial per arribar al Barça, que també té molta història i ascendència a la Lliga. Li servirà per adaptar-se més ràpid? O sent que arriba a un Club amb més pressió?
De pressió, òbviament, sempre n'hi haurà més al Barça. Però qualsevol futbolista expert s'adapta i ho sap portar. Vinc d'un grandíssim club, l'Athletic, al qual aprecio i tinc un afecte especial. És el club que he sentit des de petit i el que sentiré. Ara aterro en un altre grandíssim club, que aspira a tot, on puc créixer encara més. Arribar al Barça és un privilegi que no tothom pot experimentar i espero aprofitar al màxim aquesta oportunitat.

Què li suposa portar l'escut del FC Barcelona?
Responsabilitat. Donar-ho tot per aquest escut. Companyonia. Tot el que comporta aquest escut, tot el que ha aconseguit durant aquests anys, és una motivació extra que m'agrada afrontar, i viure aquestes experiències. No tinc cap dubte que ens anirà bé. Hi ha plena confiança en la plantilla i en el cos tècnic.

A la Reial Societat i a l'Athletic sempre ha estat titular. Acumula molts minuts i molt treball físic.
Òbviament, jugant tants anys de titular i amb tants entrenadors vol dir que la feina que estàs fent és bona. Darrere hi ha molt d'esforç per poder continuar disputant partits. És la nostra feina. A qualsevol equip venim a lluitar pel nostre lloc, perquè tots volem jugar. No tinc cap mena de dubte que ara hi haurà moments en què em tocarà estar fora, però el Barça és un equip i el que interessa és guanyar, perquè va bé per al col·lectiu.

Arriba a un Barça que ve de completar un any espectacular en defensa, sent el millor de la Lliga. Què pot aportar en aquest engranatge?
Hi ha grandíssims centrals, alguns fa poc temps que són al Barça, però s'ha vist que s'entenen molt bé. Han treballat bé en tots els aspectes. Jo puc aportar experiència i caràcter competitiu. Puc contagiar moltes coses a l'equip que poden anar bé. Vinc a ajudar.

S'ha enfrontat moltes vegades al Barça, què s'ha emportat d'aquests partits?
La manera de jugar del Barça. És un aspecte que té molt definit. Cada cop que venia al Camp Nou patia i els partits se'm feien eterns. Jo, que soc defensa, li ho puc garantir. La veritat és que fa goig veure jugar el Barça. No li dic perquè ara soc jugador d'aquest club. Quan era el meu rival, també m'agradava veure com jugaven i com gaudien jugant. D'això es tracta al futbol: gaudir mentre jugues.

L'estil Barça proposa una defensa amb la pilota i amb la línia defensiva molt avançada. Li agrada jugar així?
Sí, ja fa uns anys en què jugo així a l'Athletic. La temporada passada crec que vam ser, després del Barça, l'equip que defensava amb la línia més avançada. No tinc cap problema, ja que vinc amb la idea apresa.

Hi ha hagut algun jugador del Barça que hagi estat referent per a vostè?
De petit em fixava sempre en jugadors de l'Athletic, que era el club que mamava. El Barça ha tingut grandíssims jugadors des de fa molt de temps, però en els darrers anys he tingut un referent que ha estat company meu a la selecció: Sergio Busquets. Representa, en totes les facetes, què és el Barça.

Com es defineix com a persona?
Soc una persona normal i corrent, sense gaires luxes. M'agrada estar amb la família i amb la meva gent.

Pot explicar el motiu de la seva especial celebració quan fa un gol?
Va començar fa uns dos anys, després de fer ximpleries a casa amb les nenes, per fer-les riure. Era una broma, per buscar les rialles de les meves filles. A més, era una celebració que no feia ningú i que podia quedar bé. Volia que des de la graderia elles, encara que fossin petites, veiessin i sentissin el seu pare fent aquesta celebració. Vaig pensar que els agradaria. I així ha quedat i cada vegada que marco, que no sol ser habitual, ho faig amb molta il·lusió i m'agrada perquè va per a elles, que és el millor que tinc en el món.

Pot explicar el significat d'algun dels tatuatges que s'ha fet als braços?
En tinc molts. Vaig començar amb un i he acabat amb molts, que són d'estil maori. També tinc tatuada la meva clàssica celebració. Fa poc que me la vaig fer. També en tinc alguns que fan referència a les meves filles, a la meva àvia, que sempre la tinc present. A l'esquena també tinc el nom de la meva germana, que tant m'estimo. I uns quants més, que gairebé ni me'n recordo.

Vol enviar un missatge a l'afició culer per a aquesta temporada?
L'equip donarà el 200%. Esperem un any il·lusionant, amb una plantilla jove i amb molta ambició. Volem seguir amb la mateixa tònica de l'any passat, quan l'equip va estar molt bé. És un projecte ambiciós i, de mica en mica, volem sumar més victòries i més títols. ■

PERFIL

UN CULER MÉS DES DEL PRIMER DIA
El central basc és un més a Can Barça des de la seva arribada. "Estic molt content i feliç de poder formar part d'aquesta gran família. He rebut un tracte meravellós des del primer minut", va començar dient en la roda de premsa de la seva presentació, la primera d'aquesta temporada. No li va ser fàcil deixar casa seva després d'una dècada com a professional en els dos principals equips bascos, l'Athletic Club i la Reial Societat, però hi havia una raó de pes per marxar: "Quan et truca el Barça, la resta d'equips queden en un segon pla. Us ho puc garantir". Per si no n'hi hagués prou, les converses que va mantenir amb Xavi Hernández el van acabar de fer decidir.

FINS AL 2025
Després de finalitzar el seu contracte amb l'Athletic Club, Iñigo Martínez i el FC Barcelona van acordar un compromís per dues temporades, fins al 30 de juny del 2025, amb una clàusula de rescissió de 400 milions d'euros. El central basc ha arribat a un nou equip i una nova ciutat, amb un nou idioma, que espera aprendre en poc temps. Però res d'això no l'espanta: amb 32 anys, és un futbolista contrastat a l'elit del futbol, que sap molt bé on arriba i el que ha de fer.

416 PARTITS
Natural d'Ondarroa (Biscaia), Iñigo Martínez s'incorpora al Barça després d'una llarga experiència a Primera Divisió. Primer amb la Reial Societat i, posteriorment, amb l'Athletic Club. Entre els dos clubs, acumula 416 partits en totes les competicions i suma 25 gols. Va començar jugant a l'equip de la seva localitat, l'Aurrera d'Ondarroa, i amb 15 anys va ingressar al futbol base de la Reial Societat. Va créixer al futbol formatiu del club txuri-urdin, amb el qual va debutar a Primera el 27 d'agost del 2011. Després de sis temporades i mitja liderant la defensa dels donostiarres, va fitxar per l'Athletic Club.

EXPERIÈNCIA I SOLIDESA
Parlar d'Iñigo Martínez és parlar de solidesa defensiva i experiència. El seu potent joc aeri, la bona sortida de pilota i la contundència defensiva garanteix que reforçaran l'eix defensiu del Barça que, amb ell, comptarà amb un perfil esquerrà que no tenia. Amb experiència en mil batalles, Iñigo Martínez destaca pel seu lideratge i el seu caràcter competitiu. El central basc infon respecte, és un mur amb bon peu que controla a la perfecció les altures.

NINGÚ REBUTJA MÉS QUE ELL
El cap d'Iñigo Martínez té un imant, per això és el defensa amb més rebuigs de cap del campionat des de la temporada 2011/12, la de la seva estrena, amb la samarreta de la Reial Societat, el 27 d'agost del 2011. En suma un total de 883 en un podi en què hi ha Diego Godín i l'exbarcelonista Gerard Piqué. Quant als rebuigs totals, amb el cap i amb els peus, també és qui més en té, concretament 1.715.

NINGÚ RECUPERA MÉS PILOTES
Més xifres que avalen Iñigo Martínez. En les sis temporades i mitja que va passar a la Reial Societat i les sis que ha estat a Bilbao, amb l'Athletic, ha estat indiscutible a l'eix de la defensa, fins al punt que ha acumulat un total de 357 partits de Lliga. Les recuperacions són, d'altra banda, un altre punt fort del nou central del Barça. Ningú ha recuperat més pilotes que ell des del curs 2011/12: 1.971. Una bona notícia per a la proposta de joc de Xavi Hernández.

ANÀLISI

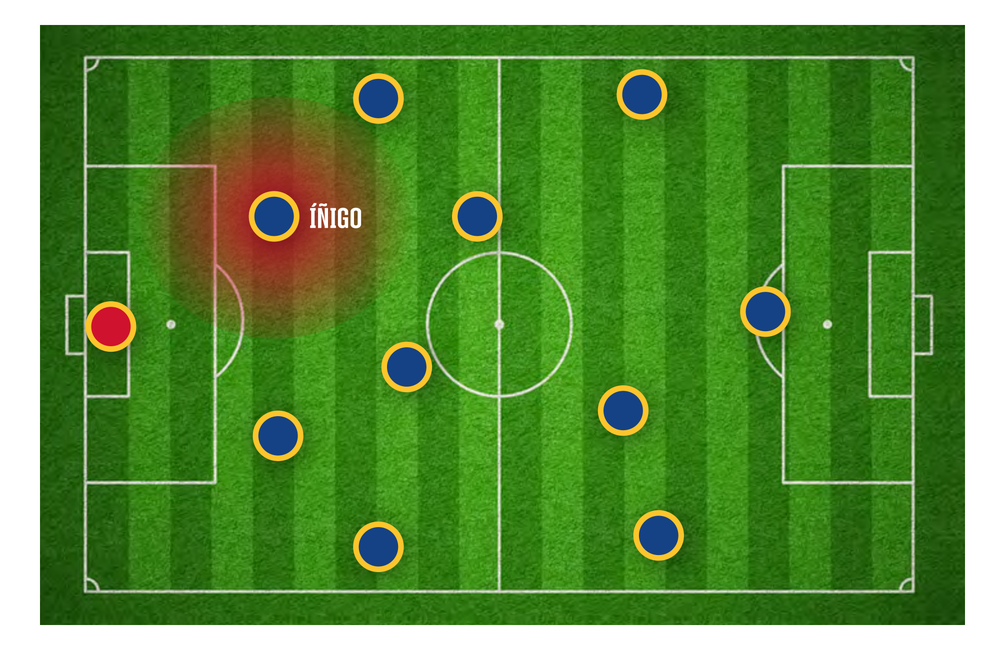
Aportarà altres coses

ÀLEX DELMÀS FOTO: ©FC BARCELONA / VÍCTOR SALGADO

Iñigo Martínez jugarà un rol molt particular en el Barça. D'entrada, el primer que cal destacar és que és un central esquerrà pur. La seva formació de base va ser en aquesta posició, hi ha jugat al llarg de tota la seva carrera i arriba per cobrir el sector esquerre de la defensa. Un aspecte que no és menor, tenint en compte que el Barça 2022/2023 va jugar amb jugadors reconvertits per a la posició de central esquerre (Christensen, Eric o Marcos Alonso). Com acostuma a passar amb tots els jugadors esquerrans, és molt tancat. Això vol dir que ho fa tot amb la cama hàbil, però domina totes les tipologies i totes les distàncies de passada. Hi ha diverses dades que ho constaten. Per començar, té un 81,8% en fiabilitat: en els enllaços curts és molt fiable. El seu percentatge d'èxit en la darrera Lliga va ser altíssim (95,8%). A més, una de les seves millors virtuts és el desplaçament mitjà llarg en diagonal: ha signat un total de 7,5 canvis d'orientació de mitjana per partit, completant-ne el 60%.

D'altra banda, Iñigo no té por de sortir de la seva zona per seguir el seu marcador i aporta contundència defensiva, ja que és un defensa fort i que sap fer servi les situacions de cos a cos. Un fet molt positiu en els intents de transició dels rivals, on es provoquen accions en les quals vèncer la pugna individual marca la diferència. El seu joc per dalt és una altra fortalesa clara. No és excessivament alt (182 centímetres), però la seva bona col·locació i la potència de tren superior que té el converteixen en un baluard en el joc aeri. El basc és molt bo en la defensa de l'àrea davant les centrades laterals i el joc directe i sap orientar-se quan es troba a l'àrea. Sempre té les tres referències clares (pilota, rival i porteria) controlades en aquestes accions. En atac aporta la seva quota de gol: quan s'incorpora als córners, toca gairebé totes les pilotes que li cauen a prop.

Com a punts que pot millorar, podríem apuntar les situacions de "gir i arrencada" i el *timming* del *tackle*. Per això sempre necessita estar ben col·locat i alerta per respondre. I el cert és que, gairebé sempre, ho està. Atès l'altíssim nivell de la plantilla, no sabem si s'acabarà convertint en titular o no, però sí que és un defensor que, sens dubte, aportarà coses noves que la plantilla no tenia al seu eix central.■

EL GAMPER DE LAMINE YAMAL

En l'estrena a Montjuïc, nou esclat de joventut blaugrana

ALBERT FIBLA
FOTOS: ©FC BARCELONA / VÍCTOR SALGADO, SARA GORDON

El 58è Trofeu Joan Gamper es va quedar a casa, a la nova casa del Barça, l'Estadi Olímpic Lluís Companys, després d'un èpic final de partit protagonitzat per un joveníssim futbolista de la Masia, Lamine Yamal. El dimarts 8 d'agost del 2023 quedarà per a la història com el dia en què Yamal va irrompre per la banda dreta de l'atac, trencant la defensa del Tottenham i fent assistències als seus companys per a una remuntada il·lusionant.

L'extrem, que havia fet 16 anys el 13 de juliol, va sortir quan faltava un quart d'hora per al final, amb el marcador favorable als anglesos (1-2). Fins aleshores, dos gols d'Oliver Skipp havien capgirat l'1-0 de Robert Lewandowski en els primers minuts. Però l'aparició del dorsal 27, i també de Ferran, Ansu, Fermín i Abde, va tornar a girar la truita. I de quina manera. En la primera pilota que va tocar, Lamine va arribar a la línia de fons i va servir un caramel a Ferran Torres perquè restablís l'empat (2-2, minut 82). En el 90, Ansu Fati va signar el 3-2 amb assistència del mateix Ferran i, en el temps afegit, Abde va clavar el 4-2 definitiu gràcies a una passada de Fermín.

Bona estrena

A la graderia, alegria. Els 35.224 espectadors van gaudir d'una festa del Gamper ben completa. L'Estadi Olímpic Lluís Companys va lluir ben engalanat, perfectament condicionat perquè sigui la llar blaugrana mentre l'equip no pugui jugar a l'Spotify Camp Nou, i no hi va haver cap problema en els accessos. L'afició culer va comprovar que l'eventual estada a Montjuïc no ha de ser un problema perquè l'equip rebi el suport de la seva gent. Va ser una estrena ben positiva. ■

FESTA DEL GAMPER

LA FESTA DEL
GAMPER
ESTRELLA
DAMM

SERGI ROBERTO

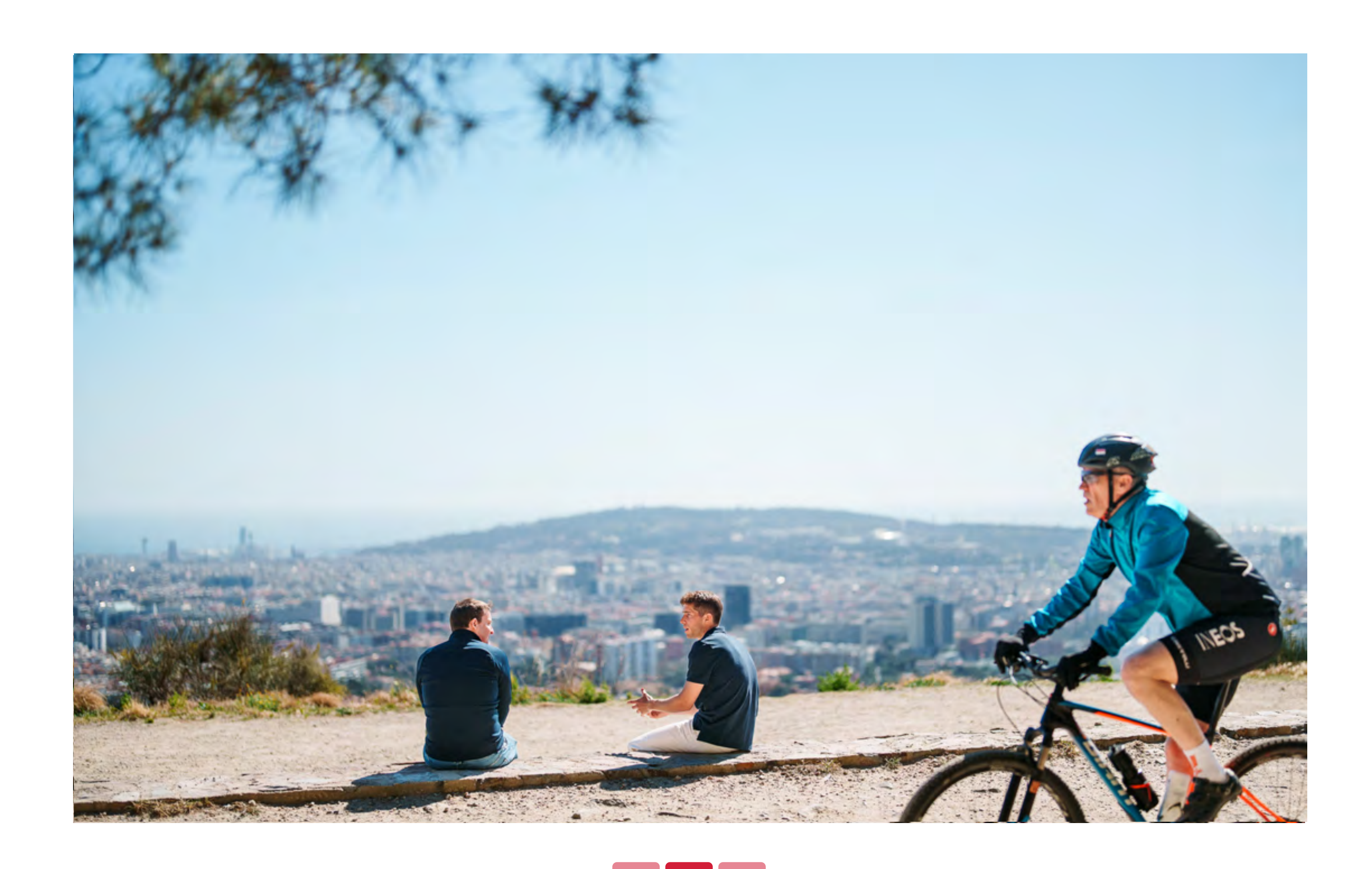
EL CAMÍ FIDEL

En una passejada per Collserola, repassem la trajectòria de Sergi Roberto, protagonista discret de la darrera dècada de la història del Barça

MARC BRAU
FOTOS: ©FC BARCELONA / GERMÁN PARGA

No hi ha millor lloc que la carretera de les Aigües per passejar i conversar, en un matí primaveral, amb Sergi Roberto. Allà, envoltats de natura i amb la ciutat als nostres peus, parlem del camí que el polivalent futbolista de Reus ha fet en el FC Barcelona des que, amb 14 anys, es va incorporar al futbol formatiu blaugrana. La seva és una història de fidelitat absoluta, des de la humilitat i la dedicació. No ha estat mai una estrella, però temporada a temporada ha estat capaç de ferse un lloc en l'onze. Sempre al servei de l'equip, Sergi Roberto ha actuat en quasi totes les posicions oferint sempre un notable rendiment. Ara, amb 31 anys, amb el braçal de capità i amb la confiança de Xavi es prepara per gaudir d'un nou curs en el club de la seva vida.

LA CIUTAT DE BARCELONA

"Vaig arribar a la Masia amb 16 anys, ara en tinc 31. He passat mitja vida aquí, a Barcelona. Per això ja puc dir que també és casa meva, com Reus. El clima, el menjar, les persones, ho té tot. També platja i muntanya. No és estrany que molts dels jugadors que venen de fora s'hi vulguin quedar. Crec que continuaré vivint aquí en el futur. La meva dona és de Tel-Aviv, una ciutat que s'assembla a Barcelona, pel clima i per la platja. A tots dos ens agrada viure en aquesta ciutat".

SER JUGADOR DEL BARÇA

"Xavi va dir que aquest és el club més difícil del món, i hi estic d'acord. Ho comentem, de vegades, amb els companys que han vingut de fora. Aquest és el club més exigent, però alhora és el club de la meva vida, on sempre he volgut estar. No es tracta només de guanyar, s'ha de fer d'una manera determinada".

EL BERNABÉU, SEMIFINAL DE LA CHAMPIONS 2010/11 (0-2)

"Ja havia debutat contra el Ceuta, a la Copa. En aquell moment va ser un regal, tenia 18 anys! Viure les xerrades de Guardiola, la tensió que hi havia contra el Madrid... El Pep va decidir que sortís i vaig al·lucinar. Vaig jugar els minuts finals, d'extrem esquerre, i vaig tocar un parell de pilotes".

BONS PARTITS A MADRID

"El dia del 0-4 vaig jugar d'extrem dret i vaig fer la passada del primer gol a Suárez. El dia de la remuntada, del 2-3, vaig arrencar l'acció de l'últim gol... He fet partits molt especials per a mi al Bernabéu, m'agrada molt jugar-hi. No hi hem perdut gaires vegades".

SPOTIFY CAMP NOU

"La temporada que ve no hi podrem jugar, però ens quedarà un estadi espectacular. La nit més especial que he viscut a l'Estadi? El debut sempre és especial, és el premi a tots els anys en el futbol base, el somni complert. Però després, clar, també hi ha la nit de la remuntada al PSG. Cada vegada que es compleix un any més, rebo missatges. La gent encara m'atura pel carrer per agrair-me aquell gol. Em va tocar estar allà, en el lloc exacte. La rematada no va ser fàcil, però la pilota va entrar i va ser una nit increïble per a tots els culers".

LUIS ENRIQUE I EL DEBUT AL BARÇA B

"Em va cridar en la tercera jornada de Lliga, sent Juvenil A, en un partit contra el Gavà. A la mitja part es va enfadar molt amb l'interior esquerre i em va fer sortir. Vaig fer molt bon partit i, a partir d'aleshores, vaig ser titular gairebé sempre. Vam acabar pujant de categoria, al camp del Sant Andreu. La temporada següent vam quedar tercers a Segona Divisió. Érem un equipàs: Thiago, Nolito, Jonathan dos Santos,

Oriol Romeu, Bartra... Crec que aquells van ser els millors anys de la meva carrera. Els meus millors amics segueixen sent els companys que vaig tenir al Barça B".

ENTRENADORS

"Luis Enrique i Guardiola són els entrenadors més importants per a mi. El primer em va donar l'oportunitat de ser professional al Barça B i, el segon, em va fer debutar en el primer equip. Amb Tito Vilanova ja era jugador de la primera plantilla, amb Martino vaig tenir poc protagonisme i quan Luis Enrique va ser entrenador del primer equip em va costar entrar a l'equip. Però va ser ell qui em va proposar de jugar com a lateral dret. Ho va fer al gimnàs de la Ciutat Esportiva, en una conversa informal".

POLIVALÈNCIA

"El que em fa feliç és estar al terreny de joc, ajudant l'equip en la posició en què l'entrenador cregui que puc fer-ho millor. Si ets a l'onze del Barça és un orgull, perquè hi ha molta competència. Poder-ho fer en diferents posicions és també un orgull. Soc aquí per ajudar el Club, l'equip, els companys, i aquesta polivalència m'ha donat l'oportunitat d'estar tants anys en el primer equip".

MESSI

"Vaig compartir molts anys amb ell. Després d'haver guanyat el Mundial és indiscutible que és el millor jugador de la història del futbol, amb diferència. Haver compartit tants moments, bons i dolents, amb ell, ha estat un plaer. Sempre m'ha ajudat, s'ha portat molt bé amb mi des del primer dia. És una gran persona i va ser una llàstima que marxés, perquè ens hauria donat moltes alegries".

"Aquest és el club més exigent, no n'hi ha prou només a guanyar: s'ha de fer d'una manera determinada. Però és el club de la meva vida"

VALVERDE

"Tots els jugadors tenim bons records d'ell. Vam guanyar dues Lligues amb molta superioritat. Va ser una llàstima les eliminacions a la Champions, sobretot la de Liverpool. Cada cop que hi penso... Aquella Champions era nostra. Valverde hauria pogut continuar més anys".

LESIONS

"Per sort, no he tingut lesions greus en la meva carrera. Però, a finals del 2020, em vaig lesionar al quàdriceps al camp de l'Atlètic, en un xut a l'últim minut, i quan vaig recuperar-me, després de dos mesos, vaig tornar-me a lesionar en la mateixa zona. Va ser al camp del Granada. Vaig tornar dos mesos després, però no estava del tot bé. Vaig seguir jugant, tot i que les sensacions no eren bones. Amb l'arribada de Xavi, a finals del 2021, el doctor Pruna em va examinar i em va dir que m'havia d'operar sí o sí".

LA CONFIANÇA DE XAVI

"Quan va arribar Xavi em va dir que havia parlat amb el Ricard Pruna i em va aconsellar que m'operés. 'Recupera't, confio en tu al cent per cent, oblida't de tot, que t'estaré esperant'. Això em va donar molta tranquil·litat i vaig afrontar la recuperació de la millor manera".

LA RENOVACIÓ FINS AL 2024

"La confiança de Xavi ha estat molt important perquè hagi renovat. Un altre entrenador potser hauria volgut canvis. Jo m'estic sentint cada vegada millor. Soc al club de la meva vida i sempre ajudaré en el que calgui. La situació econòmica no és bona, per això he signat en unes condicions molt diferents a les que tenia abans".

XAVI

"Sempre ha estat molt important per a mi. Era el meu ídol quan era petit, després va ser un gran company i amic i ara és el meu entrenador. Que digui que soc un exemple per als joves del planter és un orgull. Sempre he estat un noi molt normal i treballador, a dins i a fora del futbol. Miro de ser bona persona, d'ajudar els que m'envolten i donar el cent per cent. Si puc ser exemple per als joves que venen, molt millor".

MONTJUÏC

"Hi he jugat un partit amb la selecció catalana. Ara ens tocarà jugar-hi, serà una llàstima perquè l'Spotify Camp Nou és casa nostra. Però, al final, casa teva és on està la teva gent. No serà el mateix, però esperem sentir-nos-hi com a casa i que aconseguim bons resultats. I esperem que sigui per poc temps". ■

CULER DES DE SEMPRE I MALGRAT TOT

Durant el passeig per Collserola, Sergi Roberto va explicar també que, encara que és pare d'un nen i d'una nena, espera tenir més descendència; que des de petit és culer, tot i que el seu pare era del Reial Madrid, i que mai no s'ha plantejat marxar, ni en els moments més delicats: "Sempre he dit que d'aquí t'han de fer fora". El de Reus està molt content del tracte que rep de l'afició, però no li agraden les xarxes socials: "És fàcil amagar-se darrere d'un perfil fals", lamenta.

AGRUPACIÓ BARÇA JUGADORS

PELS SEUS GOLS ELS CONEIXEREU

Els noms de Zuviría, Olmo, Pichi Alonso i Bakero estan lligats a la història del FC Barcelona després de protagonitzar quatre nits europees inoblidables. Tots quatre es van trobar, convocats per aquesta revista, per rememorar-les

ALBERT FIBLA FOTOS: ©FC BARCELONA / ORIOL GARANGOU I GERMÁN PARGA

José Mari Bakero, Rafael Zuviría, Antonio Olmo i Àngel 'Pichi' Alonso, a més d'haver defensat durant molts anys la samarreta del Barça, tenen en comú un lloc en la història del nostre club gràcies als gols que van marcar en quatre dates inesborrables per a l'afició culer. Per recordar-les, els vam reunir, a la seu de l'Agrupació de Jugadors del FC Barcelona. Enmig d'un ambient de companyonia carregat de somriures i bon humor, Zuviría, Olmo, Pichi i Bakero van tornar a reviure el seu moment de glòria blaugrana.

FOTO: © FC BARCELONA / HORACIO SEGUÍ

ZUVIRÍA

BARÇA - ANDERLECHT
RECOPA 1978/79
VUITENS DE FINAL, 01/11/1978

El Barça rebia l'Anderlecht en els vuitens de la Recopa després que els belgues, campions de les dues últimes edicions del torneig, haguessin colpejat fort en el partit d'anada (3-0). L'últim dels tres gols, però, havia arribat després d'unes mans clares de Van der Elst. Aquesta polèmica acció, la poca diplomàcia de la policia local un cop acabat el partit i les declaracions de l'entrenador de l'Anderlecht, Raymond Goethals, que va dir que la remuntada era una utopia, atesa la superioritat del seu equip, van encendre l'ambient abans de la tornada, que es va jugar el dia de Tots Sants del 1978.

Aquell era un equip en reconstrucció després de la marxa de Cruyff, però va treure forces d'on no en tenia i, acompanyat d'un Camp Nou ple i més sorollós que mai, va aconseguir una històrica remuntada. Krankl va fer el primer gol, amb un potent xut amb l'esquerra, i Heredia el segon, en una brillant acció. El tercer es va fer esperar, però també va arribar i l'autor va ser Rafael Zuviría, un secundari que va signar la jugada de la seva vida. "Faltaven tres o quatre minuts i, després d'un córner, vaig recollir la pilota al mig del camp, vaig mirar de passar a Heredia o a Krankl, però estaven en fora de joc. Vaig decidir regatejar i em va sortir bé. El porter se'n va anar al primer pal i jo vaig creuar la pilota. Va entrar molt a poc a poc", recorda ara.

Després, una pròrroga, sense gols, i els penals. Estava previst que Zuviría en llancés un, però Heredia li ho va treure del cap: "Deixa-ho, ja has fet prou". Artola va aturar el primer i el segon dels belgues va anar al pal. Pel Barça van xutar, sense error, Krankl, Rexach, Bío i Neeskens, que, amb la seva habitual contundència, va clavar el definitiu. Felicitat total i cap a quarts de final, amb Basilea a l'horitzó, on esperava la primera Recopa. "Que la gent se'n recordi de tu per un moment així és molt bonic. Tot i que la imatge del gol no es va poder veure del tot bé, perquè un senyor va passar per davant de la càmera", comenta Zuviría, que avui és vicepresident de l'Agrupació de Jugadors. ■

OLMO

TOTTENHAM - BARÇA
RECOPA 1981/82
FINAL, 07/04/1982

Semifinal d'anada de la Recopa, el Barça d'Udo Lattek visitava el Tottenham a l'històric White Hart Lane, en un ambient extremadament hostil i davant d'un rival força agressiu. La guerra estava servida: arribar a la final, que s'havia de jugar al Camp Nou un mes després, no seria gens fàcil. L'equip blaugrana va donar la cara i es va defensar amb encert, però en el minut 58 la situació es va complicar amb l'expulsió d'Estella. Per a sorpresa de tothom, poc després de quedar-se en inferioritat numèrica el Barça es va avançar en el marcador gràcies a una acció protagonitzada pel capità, Antonio Olmo. "Vaig rebre la pilota al mig del camp, la seva defensa sortia i deixava en fora de joc els nostres davanters i vaig decidir xutar a porteria. No esperava trobar-me amb un gol, però Clemence [el porter del Tottenham] va fer la segona jugada abans que la primera. En el seu cap ja estava passant la pilota abans d'aturar-la, per això li va tocar al cos i va entrar", rememora qui avui és el secretari de l'Agrupació de Jugadors. "No he parlat mai amb Clemence, però sí que sempre he fet la broma que era amic meu i em va deixar triomfar aquella nit", hi afegeix, ironitzant.

El Tottenham va empatar a cinc minuts del final, en l'única errada de marcatge de l'equip de Lattek. Tot i això, tenint en compte la dificultat del partit, el resultat va ser força bo. De fet, n'hi va haver prou amb una victòria mínima (1-0, Simonsen) en la tornada per aconseguir un lloc a la final que, el 12 de maig del 1982, es va disputar a l'Estadi i que va suposar la segona Recopa de la història blaugrana (2-1 a l'Standard de Lieja). ■

FOTO: © FC BARCELONA / HORACIO SEGUÍ

PICHI ALONSO

BARÇA - GÖTEBORG
COPA D'EUROPA 1985/86
SEMIFINAL TORNADA, 16/04/1986

Semifinal tornada de la Copa d'Europa 1985/1986. Tocava remuntar, a casa, tres gols davant del Göteborg després del desastre viscut dues setmanes abans a Suècia (3-0). I la nit al Camp Nou va acabar amb final feliç gràcies al triplet que va signar Àngel *Pichi* Alonso. Després d'una pròrroga sense gols i d'una tanda de penals d'infart, el Barça es plantava a la final de la màxima competició continental que s'havia de jugar a Sevilla, el 7 de maig. Aquesta, però, és una altra història.

La llegendària remuntada davant del Göteborg, en tot cas, va tenir Àngel Alonso com a gran protagonista. Titular per l'absència de Steve Archibald, el castellonenc va tastar la glòria al Camp Nou com pocs ho han pogut fer. "Quan ens va tocar el Göteborg el vestidor va ser una festa, però el partit d'anada ens va canviar l'opinió: deien que eren amateurs, però eren avions. Ens en van fer tres, però podrien haver-nos-en fet més", assenyala. "Com quasi sempre, jo era suplent i Venables no em va fer sortir, tot i ser l'únic davanter que hi havia a la banqueta. Després, vaig dir a la premsa que si no havia jugat aquell dia no jugaria mai". Poc abans del partit de tornada, però, Venables li va comunicar que seria titular. Això sí, ho va haver de mantenir en secret.

"Vaig tenir la sort de fer els tres gols, però no vam guanyar només per això", confessa Pichi Alonso. "Vam planificar de fer el primer a l'inici del partit i el segon, abans d'acabar la primera part. I gairebé va anar així. Vaig fer l'1-0 després d'una passada profunda de Calderé, no sé com vaig rematar, però la pilota va entrar entre les cames del porter. El 2-0 es va fer esperar, va arribar al principi del segon temps, quan estàvem defallint. Va ser clau. El vaig marcar controlant en llarg una passada i aprofitant el regal del porter, que no va sortir. Futbol directe!". I el tercer? "Carrasco va enviar una centrada des de l'esquerra, després de retallar un parell de cops, i vaig rematar de cap, al segon pal, mentre estava caient." ■

FOTO: © EL PERIÓDICO

BAKERO

KAISERSLAUTERN - BARÇA
COPA D'EUROPA 1991/92
06/11/1991

El Barça campió d'Europa del 1992 no hauria estat possible sense el gol que José Mari Bakero va fer, en el minut 89, al Firtz Walter Stadion una nit de novembre del 1991. Es disputava la ronda prèvia a la lligueta que havia de decidir els finalistes del torneig i el Kaiserslautern havia posat de genolls l'equip de Cruyff després de clavar tres gols que deixaven en no res el 2-0 de l'anada, al Camp Nou. Zubizarreta havia evitat que la catàstrofe fos més gran i els alemanys no deixaven de percudir. Així es va arribar als últims minuts, quan l'àrbitre va xiular falta després d'una empenta de Haber a Nadal al mig de camp i Koeman va enviar la pilota a l'àrea alemanya, on va emergir Bakero, entre Kranz i Scherr, per connectar un cop de cap històric que va posar el 3-1 que ficava el Barça a la lligueta.

"La jugada no estava preparada. El Johan tenia moltes virtuts, però no preparava l'estratègia. Koeman va picar la pilota, segurament buscant el refús de la defensa i que hi hagués una segona acció, però vaig tenir la sort de fer una bona rematada, enmig de dos defenses. Vaig anar convençut i el cop de cap va ser perfecte", apunta el de Goizueta. "Quan jugàvem contra equips anglesos o alemanys el Johan sempre deia que era una lluita entre el seu estil i el nostre. I aquella nit es va imposar el seu estil: no vam fer ni quatre passades seguides! Per sort, vam tenir aquella acció puntual i afortunada", hi afegeix. "Hi ha moments que sembla que arribin per passar a la història. Jo, igual que Pichi, Olmo i Zuviría som jugadors d'equip, no som estrelles. Per això, si tenim el nostre moment, que fa que la gent se'n recordi de nosaltres, l'hem d'agrair", conclou l'heroi de Kaiserslautern. ■

DORSALS 2023/24

MITJANA DE 24,4 ANYS
La plantilla del Barça Femení és una de les més joves de la Lliga

SANDRA PAÑOS

IRENE PAREDES

MARÍA LEÓN

JANA FERNÁNDEZ

CLÀUDIA PINA

SALMA PARALLUELO

MARTA TORREJÓN

MARIONA CALDENTEY

CAROLINE GRAHAM

ALEXIA PUTELLAS

PATRI GUIJARRO

CATA COLL

AITANA BONMATÍ

LUCY BRONZE

FRIDOLINA ROLFÖ

BRUNA VILAMALA

ASISAT OSHOALA

KEIRA WALSH

ONA BATLLE

INGRID ENGEN

ESMEE BRUGTS

GEMMA FONT

GIULIA DRAGONI

VICKY LÓPEZ

MARTINA FERNÁNDEZ

LUCÍA CORRALES

LES JUGADORES A DISPOSICIÓ DE GIRÁLDEZ

ALTES

ONA BATLLE
MANCHESTER UNITED

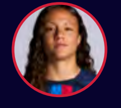

ESMEE BRUGTS
PSV

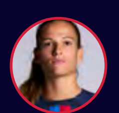

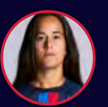

BAIXES

EMMA RAMÍREZ
REIAL SOCIETAT

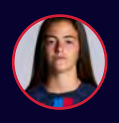

LAIA CODINA
ARSENAL

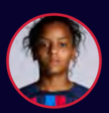

NURIA RÁBANO
WOLFSBURG

MARÍA PÉREZ
SEVILLA – CESSIÓ

GEYSE FERRERA
MANCHESTER UNITED

ANA-MARIA CRNOGORČEVIĆ
ATLÈTIC DE MADRID

EL MUNDIAL TAMBÉ VA SER BLAUGR

Cata Coll

Va defensar la porteria d'Espanya des dels vuitens de final fins a la final. L'excel·lent joc amb els peus de la mallorquina, que només va encaixar tres gols en quatre partits, va donar al seu equip molta confiança a l'hora de treure la pilota. A més, es va mostrar molt segura en totes les accions, i es va convertir en una de les millors porteres del torneig.

Ona Batlle

La lateral, que ha tornat aquest estiu al Barça, va ser una de les habituals per a Jorge Vilda. De fet, no es va perdre cap partit. El seu vessant ofensiu va ser evident des del primer partit, en què va fer una assistència. El seu joc desequilibrant va posar en seriosos problemes les defensores rivals moltes vegades. En defensa es va mostrar molt sòlida.

Irene Paredes

Jugadora clau en el centre de la defensa espanyola, la blaugrana va jugar tots els minuts del torneig. La seva feina defensiva va ser crucial perquè Espanya rebés només set gols en contra en set partits. A més, el seu lideratge fora del camp va ser elogiat per totes les seves companyes d'equip.

El Mundial femení que es va disputar a Austràlia i Nova Zelanda aquest estiu va tenir una destacada presència del **FC Barcelona.** De fet, nou jugadores blaugrana van aixecar la Copa del Món amb la selecció espanyola i dues més van ser finalistes amb Anglaterra. Les futbolistes que van jugar al Barça el curs 2022/23 més les que s'han incorporat aquesta temporada en són un total de 19. No hi ha cap altre club al món amb una aportació similar.

ALBERT PORTERO FOTOS: ©FIFA / MADDIE MEYER, BUDA MENDES, JUSTIN SETTERFIELD, JAN KRUGER, MATTHEW LEWIS, LARS BARON, CHRIS HYDE, CATHERINE IVILL

ANA

Aitana Bonmatí

Els tres gols i les dues assistències que va fer van ser decisius per a la consecució del títol d'Espanya. La de Sant Pere de Ribes va desplegar la seva màgia en tots els duels, i va actuar com a brúixola del joc de la selecció espanyola. Va ser escollida la millor jugadora del Mundial i es va reafirmar com una de les millors futbolistes del moment.

Laia Codina

Es va estrenar en els vuitens de final i els tres partits restants els va començar com a titular. Al costat d'Irene Paredes, va revelar que és una central de gran qualitat. A més, va marcar un gol en la golejada davant les suïsses. Laia Codina, que aquest estiu ha fitxat per l'Arsenal, va signar una gran actuació en el seu debut mundialista.

María Pérez

La jugadora del filial blaugrana va debutar en el Mundial en el partit que va enfrontar Espanya amb Suïssa. La jove migcampista va gaudir d'uns minuts de qualitat en els quals va mostrar el seu alt nivell. Sempre podrà dir que va guanyar la Copa del Món amb només 21 anys.

Alexia Putellas

Tot i no trobar-se en el seu millor moment físic, la de Mollet del Vallès va tornar a mostrar la seva classe sobre el terreny de joc. Alternant titularitats amb sortides des de la banqueta, va fer una assistència i va estar a prop de veure porteria diverses vegades. Alexia, en tot cas, va afegir un títol de campiona del món al seu palmarès.

Mariona Caldentey

La blaugrana va aprofitar tots els minuts que va tenir i va aparèixer en els moments clau. Seu va ser el primer gol en els quarts de final, davant els Països Baixos, i seva també l'assistència en l'únic gol de la final. Va jugar per dins i per les bandes, desbordant les defenses rivals i posant un punt de serenitat a l'atac espanyol.

Salma Paralluelo

Campiona del món sub-17, sub-20 i, des del 20 d'agost, també en categoria absoluta, Salma Paralluelo va culminar un torneig per emmarcar, amb gols decisius davant Suècia i els Països Baixos. De fet, va ser escollida MVP en tots dos partits, a més de ser la millor jugadora jove del torneig.

Keira Walsh

Va donar un gran ensurt en haver-se de retirar davant Dinamarca, en la fase de grups. Es va descartar una lesió greu i va reaparèixer com a titular en els vuitens de final. La seva fortalesa defensiva va ser fonamental per a l'estabilitat del joc d'Anglaterra. Tot i caure en una final en què va cometre un penal a favor d'Espanya, Walsh va signar un gran torneig.

Lucy Bronze

Titular indiscutible per Sarina Weigman, va disputar quasi tots els minuts amb Anglaterra. La velocitat que va imprimir des de la banda i la seguretat defensiva que va garantir van ser determinants per al seu equip. Tot i no signar la seva millor actuació a la final, Bronze va destacar per la seva capacitat de llegir el joc en cada moment.

Esmee Brugts

La nova futbolista blaugrana va ser una peça clau en la selecció dels Països Baixos, tot i la seva joventut. De fet, va ser una de les sensacions del Mundial. Brugts va caure als quarts de final, després de perdre davant d'Espanya, i va acabar el torneig disputant cinc partits i signant dos gols.

Ana Maria Crnogorčević

L'helvètica, que actualment és jugadora de l'Atlètic de Madrid, va ser una peça fonamental per a Suïssa i va jugar tots els minuts. Després de ser primera de grup, la seva selecció va patir una dura derrota per 5-1 davant d'Espanya en els vuitens de final. Sigui com sigui, Crnogorčević va ser referent en el seu equip.

Caroline Graham Hansen

Igual que Engen, les titularitats de Hansen van ser intermitents. En tot cas, les seves accions des de la banda van ser sempre sinònim de perill. A més, va veure porteria en la golejada per 6-0 davant Filipines. En el partit decisiu davant el Japó, però, no va desplegar el seu millor joc.

Ingrid Engen

La noruega va ser clau en el mig del camp del seu equip, tot i haver de sortir des de la banqueta en un parell de partits. La seva selecció va caure als vuitens davant del Japó en un partit en què Engen va marcar en pròpia porteria. Tot i refer-se del seu error, la blaugrana no va poder evitar que Noruega s'acomiadés del torneig en la primera eliminatòria.

Fridolina Rolfö

Suècia va ser un dels equips que va fer jugar més bé, amb una Rolfö excelsa. Va marcar dos gols en la fase de grups i va ser clau en la victòria del seu equip davant dels Estats Units. Suècia va caure a les semifinals, contra Espanya (2-1), però Rolfö es va refer d'aquesta desfeta amb la victòria en el matx pel bronze, en el qual va marcar el primer gol del seu equip.

Asisat Oshoala

Nigèria va fer història en arribar als vuitens de final del Mundial i Oshoala va ser una de les grans protagonistes d'aquesta fita: va marcar un gol decisiu davant d'Austràlia per sumar la primera victòria del torneig. El seu equip va caure per penals davant Anglaterra, ella no va xutar des dels onze metres, però va tenir ocasions clares en els últims minuts.

Geyse Ferreira

La brasilera, que aquest estiu ha fitxat pel Manchester United, va començar el torneig des de la banqueta, però va tenir minuts de qualitat davant Panamà i va fer una assistència. Va ser titular contra França, però no va acabar el partit, i contra Jamaica va jugar els últims 20 minuts, però no va ser capaç de marcar el gol que hauria classificat la seva selecció.

Giulia Dragoni

La jugadora italiana del filial blaugrana va debutar en un Mundial amb la seva selecció, però no va passar la fase de grups. Va ser titular en els tres partits, amb una victòria i dues derrotes. Tot i no veure porteria, va ser una de les futbolistes diferencials dins del conjunt transalpí.

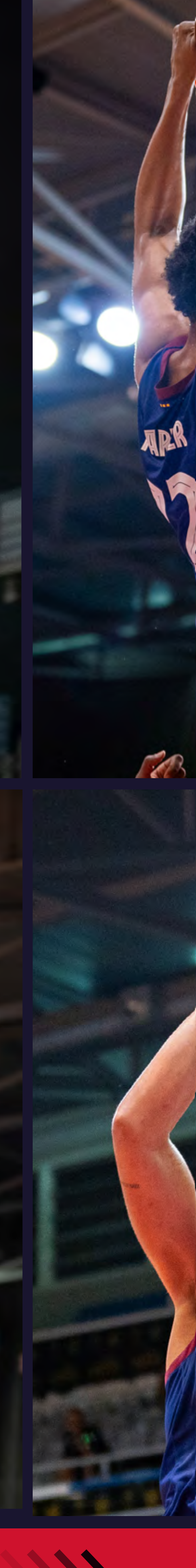
BÀSQUET

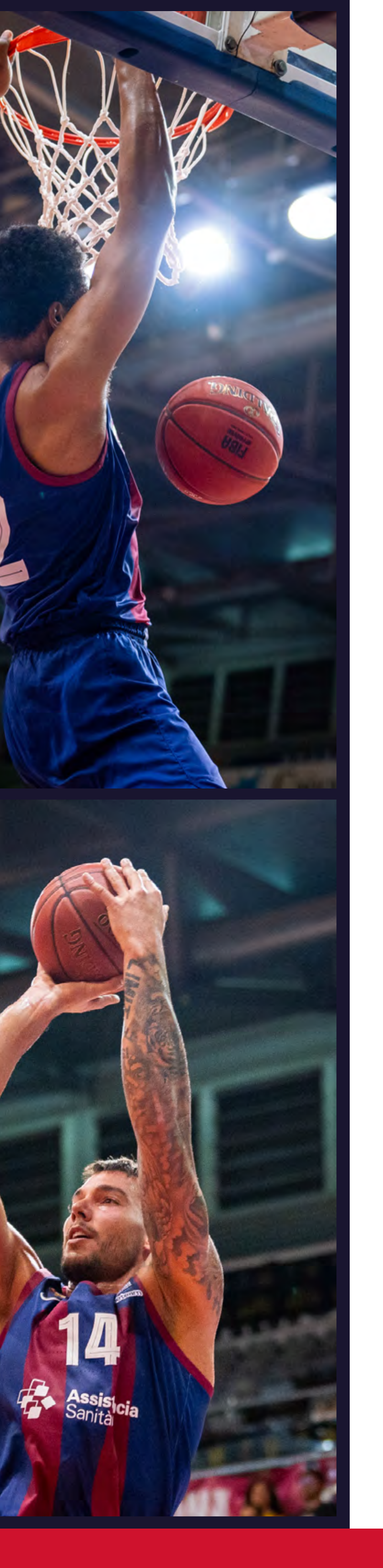
LES CARES NOVES DEL PRIMER PROJECTE GRIMAU

L'equip de bàsquet s'ha reforçat amb quatre jugadors de primer nivell que asseguren versatilitat i màxim rendiment

ALBERT VILADEGUT

FOTOS: ©FC BARCELONA / SARA GORDON

Darío Brizuela

Escorta amb una gran capacitat anotadora des de totes les distàncies, excel·lent llançador i generador de joc, la versatilitat és també un dels seus punts forts: acostuma a ocupar la posició de dos, però pot actuar com a base en moments puntuals.

Nascut el 8 de novembre del 1994 a Sant Sebastià, Darío Brizuela Arrieta es va formar com a jugador al planter del CB EASO. Allà va destacar en totes les categories, especialment a l'equip júnior. La temporada 2010/11 es va incorporar al planter de l'Estudiantes, equip amb el qual va debutar i es va consolidar, la temporada 2015/16, a la Lliga ACB. El curs 2019/20 va fitxar per l'Unicaja de Màlaga, on va fer un gran salt de qualitat. En aquest equip es va convertir en un dels jugadors exteriors més importants de la Lliga, assolint una mitjana de 14 punts per partit.

La temporada passada, a l'Unicaja, va guanyar la Copa del Rei i va ser finalista de la Champions League, sent inclòs en el millor quintet d'aquesta competició. A més de ser internacional a les categories inferiors de la selecció espanyola, va guanyar l'or a l'Eurobasket del 2022.

Brizuela podrà mesurar el seu nivell a l'Eurolliga. "Encara no l'he pogut jugar, és una fita que sempre he perseguit. Tinc moltes ganes de veure si estic preparat", revela en aquest sentit. El donostiarra aterra al Palau amb moltes ganes: "Volem guanyar-ho tot i tenim plantilla per fer-ho." Quant a la seva incorporació al Barça, la Mamba Basca explica que: "Quan arribes a un club nou, conèixer molts dels nous companys des de fa anys, t'ho fa més fàcil".

Joel Parra

Jugador exterior, amb bon físic i una gran capacitat rebotejadora, capaç de jugar en el pal baix i de penetrar des del perímetre. Els últims anys ha millorat el llançament i s'ha convertit en una amenaça exterior. Tot plegat, el converteix en un element molt versàtil.

Joel Parra López va néixer a Barcelona el 4 d'abril del 2000 i va passar per totes les categories del Club Joventut Badalona abans d'arribar al primer equip. Es va consolidar com un dels joves més prometedors del bàsquet espanyol i no va trigar a ser una peça fonamental a l'equip verd-i-negre. El seu físic privilegiat, la seva adaptació al joc exterior, la seva millora en el llançament i la seva presència en el rebot el van convertir en jugador franquícia.

En la seva última temporada al Joventut, Parra va aportar molt, en atac i en defensa, i va acabar amb una mitjana de 9,6 punts i 5,4 rebots a la Lliga Endesa, i 12,8 punts i 4 rebots a l'Eurocup. D'altra banda, el setembre del 2022 va ser campió de l'Eurobasket amb la selecció espanyola.

L'ex de la Penya, que va ser el primer fitxatge del nou Barça, espera connectar amb l'afició com ho ha fet amb els seus nous companys. "Fa molt poc que soc aquí, però sembla que faci cinc anys que juguem junts", diu. "He estat 18 anys a la Penya i m'han ajudat a créixer, com a jugador i com a persona. Sempre els estaré agraït, però soc on vull ser", diu també. "Volia fer un pas més en la meva carrera. Sempre vols estar amb els millors i jugar contra els millors", afegeix.

Jabari Parker

Destaca per la seva potència i la seva habilitat en el joc posicional. Aporta anotació i capacitat rebotejadora des de la posició de 4. Té una gran capacitat per generar joc i per defensar jugadors més alts que ell. És ràpid i resolutiu en l'un contra un.

Nascut a Chicago el 15 de març del 1995, Jabari Parker es va formar com a jugador a la Simeon Career Academy. Moltes universitats el van voler incorporar i, finalment, es va decidir per Duke. Després de ser escollit com el millor jugador de primer any per l'Atlantic Coast Conference, l'any 2014 va ser triat pels Milwaukee Bucks amb el número dos del draft de l'NBA.

En la seva primera temporada a la Lliga professional es va trencar el lligament creuat anterior del genoll esquerre. Després, va encadenar tres cursos en la rotació dels Bucks, condicionat per les lesions. Chicago Bulls, Washington Wizards, Atlanta Hawks, Sacramento Kings i Boston Celtics han estat els seus equips els últims anys. Parker ha tancat la seva etapa a l'NBA amb una mitjana de 14,1 punts per partit i 5,5 rebots. Ara toca Europa, ara toca el Barça.

Parker té les coses molt clares: "Sé que la gent em respecta, que em volen veure. Amb la meva intensitat i el meu coneixement vull posar les coses més fàcils als meus companys, vull ajudar a guanyar". Aquesta és la primera experiència de l'aler-pivot fora de l'NBA, després de diverses lesions. En tot cas, ha volgut triar bé: "Quan vaig parlar amb el Barça i vaig entendre la història i tot el que suposa aquest club no vaig dubtar. No puc esperar més temps, ja he esperat prou i vinc a fer coses grans".

Willy Hernangómez

Jugador interior, especialista des de sota la cistella, amb un interessant moviment de peus. Té capacitat per anotar des de la mitjana distància i és un excel·lent rebotejador ofensiu. Willy és un extraordinari productor de joc interior.

Nascut a Madrid, el 27 de maig del 1994, Guillermo Gustavo, *Willy,* Hernangómez Geuer va començar jugant al CB Las Rozas i es va formar al Reial Madrid. Va fer el seu debut com a professional amb els blancs la temporada 2012/13, en què va jugar sis partits a l'ACB i tres a Eurolliga. Tot seguit, va jugar dues temporades com a cedit al CB Sevilla, on es va consolidar com a jugador. Va tornar al Madrid i va guanyar la Lliga ACB i la Copa del Rei. Després, va fer el salt a l'NBA, on va ser elegit en la posició 35 pels Philadephia 76ers, que van cedir els seus drets als New York Knicks.

El 7 de febrer del 2018 va ser traspassat als Charlotte Hornets, on es va estar tres anys. El següent destí va ser els New Orleans Pelicans, on no va tenir el protagonisme desitjat. Amb set temporades d'experiència a l'NBA, el 13 de juliol del 2023 Willy es va convertir en jugador del Barça.

Amb la selecció espanyola, Willy Hernangómez ha guanyat el Mundial del 2019 i l'Eurobasket del 2022, sent nomenat MVP del torneig i escollit en el millor quintet.

El pivot madrileny ha abandonat l'NBA amb un pensament clar: "Buscava un lloc on ser feliç". I al Barça, i a Barcelona, s'hi troba molt bé. "Des del primer dia he rebut afecte. No n'he tingut cap dubte, sabia que venia a un grandíssim club i que estaria molt bé i ho estic comprovant. Quan vaig a comprar o a posar gasolina, noto la il·lusió de la gent", assegura.

DATA LÍMIT:
31.10.2023

NOU CENS SOCIS I SÒCIES 2023

MÉS DIGITAL, MÉS PERSONAL

Fes el procés del cens i actualitza les teves dades de soci per accedir a nous serveis, més personalització, millor comunicació i instal·lacions més segures i sostenibles.

CREA ARA EL TEU PERFIL DIGITAL BARÇA

i accedeix a més i millors serveis

PERFIL DIGITAL BARÇA

HANDBOL

RODRÍGUEZ I GALLEGO

LA FORÇA DE LA JOVENTUT

Els dos pivots, de 21 anys, aterren al Barça amb la il·lusió de fer-se un nom en l'handbol

MIQUEL MUÑOZ
FOTOS: ©FC BARCELONA / MARC GRAUPERA

RODRÍGUEZ I GALLEGO
Javi Rodríguez va signar 97 gols en 30 partits amb el Logronyo a la Lliga Asobal la temporada passada. Jaime Gallego va estar lesionat el curs passat, però la temporada 2021/22 va fer 71 gols en 30 partits amb el Torrelavega.

Si la vida canvia molt de pressa, l'esport d'elit no n'és una excepció. En poden donar fe els nous fitxatges del Barça d'handbol, Jaime Gallego i Javi Rodríguez, debutants prematurs a la Lliga Asobal i a la selecció espanyola. Amb 21 anys cadascun, els dos pivots afronten el repte més gran de la seva encara curta carrera: fer-se un nom al Palau Blaugrana. "Quan el Barça va contactar amb mi em vaig quedar impressionat i, alhora, content. Arribes aquí, al millor equip del món, on els teus companys són els jugadors que veies a la televisió cada dimecres i cada dijous, a la Champions. És un somni complert, i ara toca aprofitar-lo al màxim", confessa Gallego en la seva primera entrevista amb els mitjans del Club.

El madrileny va començar a jugar a handbol quan ja tenia 14 anys, però el seu físic portentós (1,99 metres i 107 kg) el va fer destacar ràpidament. Amb 19 anys, només cinc anys després d'entrar per primer cop a una pista d'handbol, va debutar a la Lliga Asobal, amb el Bathco BM Torrelavega. La seva irrupció en l'elit va ser sorprenent. Ho va jugar tot a Torrelavega, amb una incidència cabdal tant en l'atac com en la defensa. Per això, al final d'aquella temporada, la 2021/22, va debutar amb la selecció espanyola absoluta. A la pretemporada següent, en el seu millor moment, va patir una lesió de genoll que el va deixar en blanc durant tot el curs 2022/23. Ara, afronta la revàlida en el millor escenari del món. "Després d'una lesió tan greu no et trobes al cent per cent, però m'estic entrenant amb normalitat amb l'equip des que va començar la pretemporada i em trobo força bé", explica Gallego, que assegura que per superar aquest repte ha trobat "un vestidor molt acollidor, ple de gent senzilla que posa les coses fàcils". Gallego assegura que tornarà al seu millor nivell: "És qüestió de temps i de treball, ho acabaré aconseguint".

Hi deixarà l'ànima

L'altre nouvingut, Javi Rodríguez, considera que, tot i les dificultats de l'aterratge, s'està adaptant molt bé al Club i al vestidor, i promet "fer molta feina, i posar molt d'esforç i sacrifici". Pel que fa a la recepta per triomfar al Barça, el jove jugador ho té claríssim: "No puc assegurar que tots els meus llançaments vagin dins de la porteria, però hi deixaré l'ànima en cada acció". La mentalitat de Rodríguez no deixa lloc a cap mena de dubte. Nascut també a Madrid, al districte de Villaverde, va començar a jugar a handbol al seu barri quan era petit. En edat juvenil va fer el salt a l'Alcobendas, un club de molta tradició, i als 17 anys va debutar a la Lliga Asobal amb l'equip del nord de Madrid.

El seu camí ha estat sempre ascendent. Amb dos metres i 106 quilos va fitxar, l'any 2020, pel Guadalajara. El gran any que va fer a l'equip castellà li va valer un contracte amb el Logronyo La Rioja, un dels equips punters de la Lliga. El pivot passat dues temporades allà, la primera per consolidar-se i la segona sent ja un jugador determinant en els dos costats de la pista. Igual que Gallego, Rodríguez va debutar a la selecció espanyola absoluta amb 20 anys, després d'haver guanyat l'Europeu Júnior l'estiu del 2022 com a capità. El nou fitxatge blaugrana valora molt positivament haver viscut tantes experiències amb només 21 anys. "Són experiències que ajuden a evolucionar i estic segur que m'ajudaran en un futur", argumenta.

El repte que tenen al davant Jaime Gallego i Javi Rodríguez no s'assembla a res del que han fet fins ara. Tenen, però, el millor mestre per ajudar-los a trobar el seu lloc i el seu millor rendiment: el seu company Luis Frade. El pivot portuguès afronta la seva quarta temporada com a blaugrana i, amb els moviments que hi ha hagut a la plantilla, parteix com el jugador amb més rellevància a la línia dels sis metres. En aquest sentit, Rodríguez assegura que està sent un mestre per a ell i Gallego en aquests primers mesos a Can Barça. "Ens està ajudant força des del primer dia. En cada entrenament, sempre ens aconsella", diu Gallego. "Vull acabar la temporada sent millor jugador del que soc ara. Amb l'equip, vull guanyar tots els títols nacionals i arribar a la Final Four de la Champions per intentar guanyar-la", revela també Gallego. Al seu costat, Rodríguez somriu i afirma amb el cap. El viatge al Barça ha començat per a tots dos.■

ERICK MENDONÇA, UN TIPUS EXEMPLAR

Amb un somriure als llavis, Erick Mendonça ens rep a la Ciutat Esportiva Joan Gamper abans d'un entrenament. I és que viu amb molta il·lusió els seus primers dies com a culer i ho transmet.

PATRICIA PÉREZ
FOTOS: ©FC BARCELONA / SARA GORDON

La història d'Erick Mendonça no és habitual. Molts dels jugadors que arriben a l'elit neixen i creixen amb la pilota als peus. Ell compleix la primera part, però no la segona. Com a mínim durant un llarg període de temps. Perquè des dels 7 anys fins als 14, la malaltia de Perthes el va deixar al llit i en una cadira de rodes. El nou jugador del Barça de futsal, però, va superar amb èxit aquella prova, i això ha forjat el seu caràcter.

Com li va l'adaptació al Club?
La sensació que tinc és d'objectiu complert. Com a equip ens hem adaptat molt bé. Ja coneixia alguns dels meus companys, però tothom m'ha acollit molt bé. És un grup molt bo, ens agrada molt fer bromes, també ximpleries, i m'hi sento molt a gust, perquè va amb la meva manera de ser. Encara queda molt per millorar, però puc dir que cada dia em trobo millor.

Ha patit alguna novatada?
S'han portat bé! Vam fer un sopar d'equip i em van fer pujar a la cadi-

ra i cantar *Torero*, de Chayanne, perquè tant a Portugal com aquí és una cançó molt coneguda. Després, però, em van comentar que en els anys anteriors ningú va cantar ni va fer res, així que em sento una mica estafat (riu). Però, vaja, en el fons no em puc queixar. Va ser fàcil!

Bromes a banda, com d'important ha estat per a vostè la figura d'André Coelho?
Molt. Visc a Castelldefels, com ell, i també em va ajudar a trobar pis. Soc aquí només amb la meva dona i el meu fill i està bé tenir-lo a prop. L'André és una persona molt especial i està sent un pilar bàsic per a mi.

Abans de fitxar pel Barça, va parlar amb ell?
Sí! Ens vèiem a les concentracions amb Portugal, hi havia rumors i ja em deia: "Ai, amic, que l'any que ve jugarem junts". Un cop es va fer oficial, em va ajudar amb la logística. Li estic molt agraït.

Per què va decidir canviar l'Sporting pel Barça?
He jugat molts anys a l'Sporting i ja tenia la carrera feta. Tenia un nom, ho havia guanyat tot. Al final, és qüestió de buscar noves experiències. Poder tornar a lluitar per guanyar-ho tot en un altre club, en aquest cas, amb el Barça. Tenia clar que si sortia de l'Sporting era per venir aquí, a Barcelona, perquè són els millors clubs del món. Tenir l'opció de tornar a guanyar la Champions o guanyar la Lliga espanyola, que per a mi és la millor, és un honor. Així que buscava això, continuar guanyant en un altre club top d'Europa. Se'ns demana aixecar tots els títols. Però això és el Barça. Crec que sé portar bé la pressió.

Va deixar un club gran per fitxar per un altre de gran. Quina diferència destacaria entre l'Sporting i el Barça?
Sens dubte, les infraestructures i tot el que fa que el nostre dia a dia sigui més fàcil. El Barça és molt gran i aquí ho tens tot. Només t'has de preocupar per jugar. A Portugal, òbviament, es parla moltíssim del Barça, però realment no coneixes la magnitud de l'entitat fins que no arribes aquí. Així que sí, les instal·lacions i la gran estructura que tenim és el que més m'ha impressionat.

Ara que ja és un culer més, com veu l'equip per afrontar la temporada?
Fa bona pinta, espero guanyar-ho tot. Qui juga al Barça sempre vol guanyar. Hi ha molta qualitat, també del filial, que ens ve a ajudar quan ho necessitem. L'equip gairebé és el mateix des de fa un parell d'anys, hi ha hagut molt pocs canvis, i les dinàmiques ja estan apreses. Això és un avantatge per a la competició, perquè l'adaptació, en general, ja està feta.

Perdre Ferrao ha estat un cop dur.
Sens dubte. Ferrao és un jugador molt fort, un grandíssim pivot. Jugar amb ell amb el 3-1 és una garantia. Però ara hem de mirar endavant i pensar que hi ha més jugadors que poden exercir aquest rol o fer un pas endavant. No ens queda més remei que seguir. I pensant en ell, estic convençut que ho superarà, perquè és un grandíssim atleta.

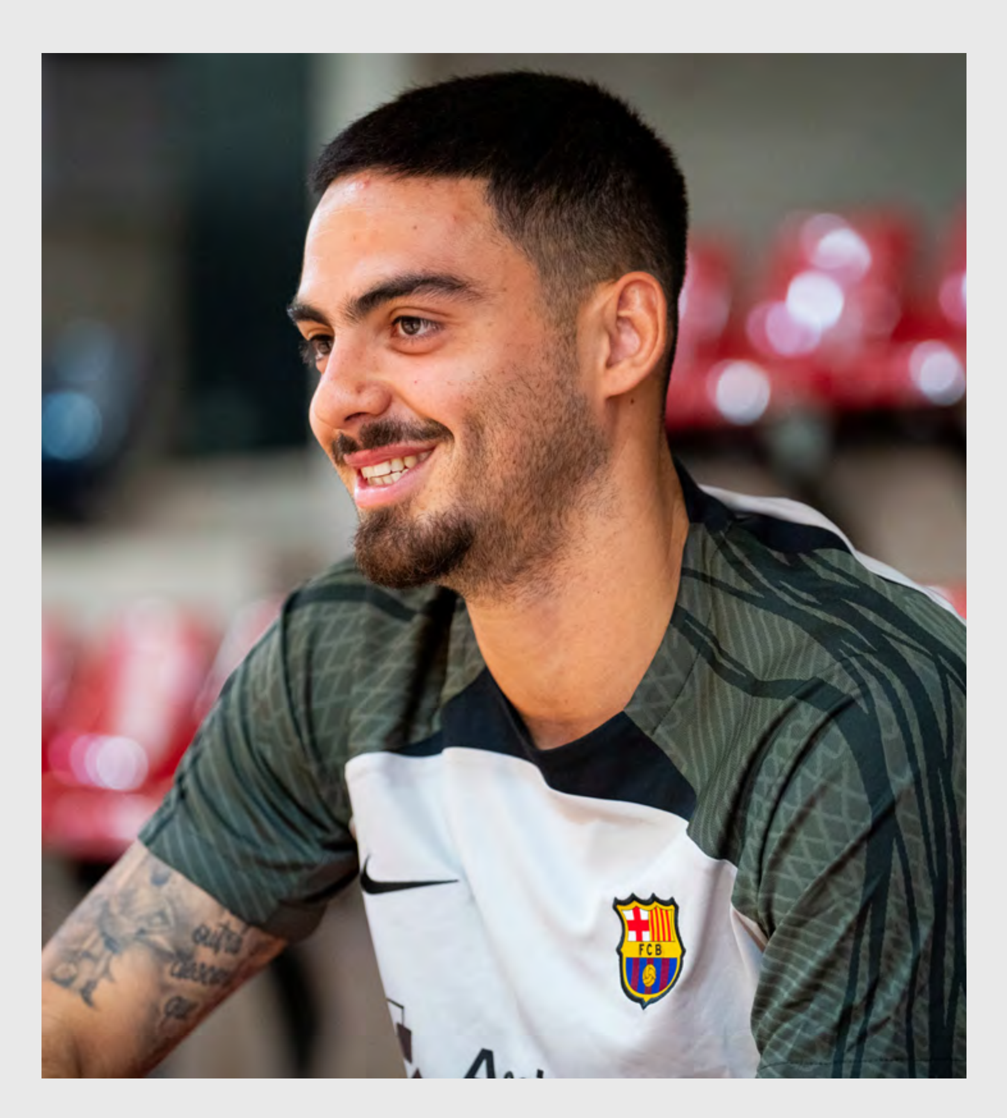
Amb la selecció de Portugal, ha arribat a jugar de pivot...
(riu) Bé, si ho he de fer, ho faré. El que em digui l'entrenador. No és la meva posició preferida, evidentment, però ja ho he fet amb la selecció portuguesa i, si l'equip em necessita, no dubtaré a fer aquest pas endavant.

Què li demana Velasco?
Em demana molt en defensa. Soc un jugador polivalent, és cert, però especialment soc molt defensiu. Ara mateix el que em de-

mana és això, que ajudi els companys des del darrere.

Per a un aficionat que no l'hagi vist jugar, com es definiria?
Soc un jugador molt competitiu, que sempre vol guanyar. Ho dono tot fins a l'últim minut i no em rendeixo. Fora de la pista soc molt tranquil i familiar, però m'agrada molt la broma i fer ximpleries. En general, soc una persona molt normal, sense gaires estridències.

La seva història no s'explica sense parlar de la malaltia de Perthes. Era molt petit quan li van detectar i va estar set anys per recuperar-se'n. Com se'n va adonar i què recorda?
Recordo que vaig començar amb un dolor al maluc. Vaig parlar amb la meva mare i, com que estava tot el dia jugant a futbol, es va pensar que era un cop. Però van passar els dies i no em passava, així que em va portar al metge. Ens va dir que podia ser que no fos res, però que també podria ser una mica més greu. Ens va enviar a l'especialista i, un cop fetes les proves, ja ni em van deixar tornar a casa. A la meva mare li van dir que m'anés a buscar roba perquè m'havia de quedar a l'hospital una temporada, fer repòs i començar la rehabilitació. Després d'un temps vaig tornar a casa i ens ho vam haver d'arreglar com vam poder per continuar fent els exercicis. Més endavant vaig passar a la cadira de rodes, després a les crosses i, finalment, després de set anys, ho vaig superar.

Era petit. Com ho va viure?
És millor així. Amb 7 anys no ets conscient de les coses i, si la teva mare et diu que et posaràs bé, te la creus. És cert que va passar molt de temps, i tens moments d'enuig, ràbia i pena, però la meva mare no parava de dir-me que ho superaria i que quedaria bé. És cert que mirava els meus companys com jugaven, feien bromes i corrien, i jo no podia, i em frustrava. Però, de debò, de gran hauria estat molt pitjor, perquè ja entens les coses i et pots arribar a preocupar molt, per més que algú et digui que tot anirà bé.

Pel que explica, la seva mare va ser clau.
Moltíssim. La meva mare ho és tot per a mi. Va fer de mare, pare, avi, amiga... de tot el que et puguis imaginar. Ella estava sola, amb mi, que tenia Perthes, i amb la meva germana, i ho va tirar endavant. Va lluitar durament. Cada dia m'havia d'ajudar a posar-me a la cadira de rodes, a treure-m'hi, a posar-me al llit... Va ser molt difícil. A més, va haver d'aguantar molt. Per exemple, en aquella època a l'escola no hi havia cap lloc reservat per aparcar i havia de deixar el cotxe al mig del carrer, fer-me sortir i posar-me a la cadira de rodes. Això cada dia, mentre els altres cotxes feien sonar el clàxon perquè s'afanyés. Va patir molt, però si avui dia soc qui soc és gràcies a ella.

Després de superar la malaltia, com explicaria haver pogut arribar a l'elit del futsal?
Per la meva persistència. No em rendeixo mai. I no ho vaig fer aleshores. Amb 14 anys vaig haver de tornar a aprendre a caminar, a córrer, a jugar. Al principi fins i tot els meus companys es reien de mi perquè no sabia córrer, ho feia de manera estranya, però a mi m'era igual. Feia set anys que no ho podia fer! Així que hi vaig insistir, perquè tenia moltíssimes ganes de tornar a jugar a futbol sala. I aquesta és la clau. Després, la feina i la sort van fer la resta.

La malaltia ha influït en la seva manera de ser?
M'ha canviat la manera de veure la vida. Soc una persona molt positiva, que creu en les energies. Sempre hem de pensar que les coses sortiran bé. Cal patir una mica, això sí, i treballar molt, però sempre penso en positiu. I per a mi és la clau de tot.

Com que és una malaltia minoritària, vostè s'ha convertit en una referència per als nens que la pateixen.
M'agrada pensar que la meva història pot ajudar els nens a superar la malaltia, com ho vaig fer jo. Quan vaig guanyar la Champions, una revista de Portugal em va fer un reportatge en què es parlava del tema. Un cop publicat, una família es va posar en contacte amb mi per explicar-me la història del seu fill, també apassionat del futbol sala, molt aficionat de l'Sporting i amb Perthes. Des d'aleshores, l'ajudo en tot el que puc i parlo amb ell. Ara deu tenir uns 9 anys. Els vaig posar en contacte amb un bon especialista, i a ell li dono consells i fins i tot vaig fer que pogués conèixer la plantilla de l'Sporting. M'agrada que la gent que pateix aquesta malaltia pugui veure que hi ha persones que ho han superat i que pensin que poden recuperar-se i tornar a portar una vida normal.■

EL RETORN DE XAVI BARROSO

Va sortir del Barça quan tenia 25 anys i torna amb 30. Xavi Barroso, que és l'única incorporació que hi ha hagut aquesta temporada a la secció d'hoquei patins, lluirà el mateix dorsal 26 que portava abans de la seva sortida i, després de cinc temporades a Portugal, ho farà sent un esportista més madur i amb més minuts d'hoquei a les cames. "He crescut moltíssim com a jugador i com a persona", assegura el de Caldes de Montbui.

ROBERT GÜELL FOTOS: ©FC BARCELONA / VÍCTOR SALGADO

Va arribar al Barça en edat infantil i va aparèixer al primer equip la temporada 2011/12, quan encara era júnior i Gaby Cairo, actual coordinador esportiu, exercia d'entrenador. El curs 2012/13 va ser cedit al Vendrell i, després de ser campió de la Copa del Rei i de la CERS, va tornar al Palau. La segona etapa al Barça la va acabar el 2018, en què va sumar un total 20 títols. L'últim èxit va ser la Copa d'Europa aconseguida al Dragao Caixa, en la primera temporada d'Edu Castro com a màxim responsable de la banqueta blaugrana. Després, va jugar dos anys a l'Oliveirense i tres al Porto.

Per què torna Xavi Barroso? "Perquè el Barça és l'equip que, possiblement, juga millor a hoquei. L'últim any que vaig estar amb l'Edu Castro al primer equip, amb qui també vaig passar molt temps a la base, ens enteníem moltíssim. Per tant, que ell continuï sent l'entrenador ha estat clau en el meu retorn", assegura. I afegeix: "Crec que encaixo molt bé en el seu model, puc potenciar-me com a jugador i puc treure moltes coses en l'aspecte personal, però sobretot m'agrada molt la proposta de joc que hi ha". Hi ha més motius per al retorn, diu Xavi Barroso: "Diuen que el català sempre torna a casa i jo soc un d'aquests. Tenia moltes ganes de tornar després de cinc anys a Portugal. També volia ser agraït amb el Club que em va criar i em va fer jugador i persona des dels 13 anys".

De fet, la sortida del Barça no va ser fàcil de pair per al jugador vallesà: "Havia mamat Barça des de molt petit i el meu inconscient creia que només hi havia vida dins del Barça". Fent una mirada enrere, però, Barroso considera: "Sortir de casa és el millor que em podia passar, ja que he crescut moltíssim com a persona. Necessitava una experiència fora de casa i també m'ha anat molt bé perquè he tingut els minuts que necessitava per tornar a ser important en l'esquema d'un equip. Si tirés cinc anys enrere, ho tornaria a repetir". D'altra banda, Xavi Barroso destaca que a Portugal ha après a "saber portar molt bé les emocions abans, durant i després de les competicions, dels partits i, fins i tot, dels entrenaments".

Dins del vestidor, Barroso es caracteritza per ser un bromista. És d'aquells jugadors que garanteix el bon ambient. En el seu retorn s'ha trobat un vestidor amb uns quants companys que ja tenia el 2018, membres del cos tècnic ja coneguts i amics, com Sergi Fernández o Pau Bargalló. No és estrany que l'hagin rebut amb els braços oberts. "En una dinàmica d'equip vaig voler donar les gràcies als companys per fer-me un retorn tan fàcil", revela. "Hi ha alguna diferència per les cares noves que hi ha al vestidor, però el tarannà és el mateix i tot segueix molt en ordre".

Durant les primeres setmanes d'entrenaments, Barroso s'ha trobat molt bé dins la pista. "Edu Castro em va dir que vaig marxar sent un bon jugador i que torno sent millor. M'ha demanat que tornés a fer el que em caracteritza, que ho havia millorat. Durant els entrenaments m'ha anat corregint alguna cosa. Ara és feina meva entrar en les característiques del model d'Edu Castro". Tant a l'Oliveirense com al Porto, Barroso ha demostrat la vàlua que té dins la pista, en què ha fet gala del seu potent xut de pala, de la seva intensitat en defensa i de la seva intel·ligència tàctica. Ha tingut la confiança dels diferents tècnics i s'ha consolidat com un dels millors jugadors del panorama europeu. De fet, ara mateix és campió d'Europa en l'àmbit de clubs i de seleccions.

Aconseguir, de nou, la Lliga de Campions és el gran objectiu. "Lluitarem per guanyar-la. Vaig marxar del Barça aixecant una Champions, que va ser molt especial, perquè teníem moltes ganes de guanyar-la i ho vam fer a la pista del Porto, que precisament ha estat el club amb el qual l'he aixecat per últim cop. Ara, al Barça, també l'esperem igual i lluitarem i ens entrenarem molt fort perquè sigui així. Tenim molt clar, però, que no ens hem d'oblidar de la resta de títols". Això sí, els títols només són possibles amb el suport de l'afició. "Que vinguin a veure el millor hoquei del món al Palau, que s'ho passaran molt bé. Que ho vegin en directe i que s'hi enganxin. Només venint i animant-nos faran que el nostre hoquei sigui millor". Barroso ho té clar. ■

TRES GENERACIONS AL SERVEI DEL BARÇA

Rita, Josefina i Sonia, tres dones de la mateixa família, invisibles però imprescindibles a la Masia

ALBERT FIBLA FOTOS: FC BARCELONA / ARXIU JOSEFINA BRAZALES

Des de fa cinquanta anys tres generacions de dones de la mateixa família han tingut, i tenen, cura dels esportistes de la Masia del FC Barcelona. I de quina manera. La seva feina ha anat més enllà de la cuina, han estat molt més que cuineres i dones de la neteja i això les ha fet merèixer l'estima i el respecte de tothom al Club. Tot va començar a principis dels anys setanta del segle passat, quan la Rita Ferrer va incorporar-se al Barça per treballar com a dona de fer feines del vestidor del primer equip. "Tenia molt bona relació amb els jugadors i els tècnics. Fins i tot havia anat a netejar i a cuinar a les cases d'alguns d'ells. Quan es va inaugurar la Masia del Camp Nou, l'any 1978, s'encarregava també de la neteja", explica la seva filla, Josefina Brazales. I ho confirma un llegendari exfutbolista blaugrana, Paco Gallego, que va jugar al primer equip entre el 1965 i el 1975. "I tant que me'n recordo! Ens cuidava molt, estava pendent de tot i era molt agradable. Teníem les taquilles sempre ben netes!", comenta.

La Rita ja no hi és, però el seu llegat ha passat a la Josefina, que va entrar al Club l'any 1989. "Quan la Masia estava al Camp Nou vaig fer de cuinera i vaig conèixer moltes generacions de futbolistes. Iniesta i Puyol, per exemple, m'estimen molt. Era com la seva segona mare. Vaig anar a la boda d'Iniesta. De Reina i Valdés també en guardo molt bons records", explica. "Va ser una època meravellosa, tot era molt familiar. Els caps de setmana esperàvem que els nens arribessin dels partits per dinar, i si algú es posava malalt els ateníem", hi afegeix.

En dona fe un dels residents de la Masia d'aquella època, Jofre Mateu, que va ser futbolista del primer equip entre el 1998 i el 2001. "Teniem les famílies lluny, veníem de llocs diferents i les nostres edats anaven dels 12 als 18 anys. La Jose era com una segona mare, ens donava un tracte molt proper, amb molta sensibilitat", explica. "Ens escoltava i ens ajudava amb tots els problemes que teníem. Recordo que ens feia d'assessora amb les nòvies!", rememora també.

Després, la Josefina es va encarregar durant molts anys de servir els esmorzars al primer equip i es va sentir molt ben acollida. "Em tractaven com una reina", recorda. Un d'aquells futbolistes als quals va alimentar és Xavi Hernández, de qui guarda molt bons records. Ara la Josefina Brazales és la governanta de la Masia: s'encarrega de vigilar l'estat de les habitacions, de procurar que hi hagi ordre i neteja i també controla el càtering i elabora els menús d'acord amb les nutricionistes.

La Sonia també es fa estimar

I la nissaga no s'atura, continua, perquè des de fa set anys la Sonia Nieto, que és filla de la Josefina i, per tant, neta de la Rita, treballa a la cuina de la Masia de la Ciutat Esportiva Joan Gamper. Com la seva àvia

OFFICIAL AUTOMOTIVE PARTNER
OF FC BARCELONA

TAVASCAN

CUPRA

100% — ELECTRIC

INSPIRING
THE WORLD FROM
BARCELONA

“La Rita ens cuidava molt. Estava pendent de tot i era una persona molt agradable. Sempre teníem les taquilles ben netes!”

PACO GALLEGO
Exjugador del FC Barcelona (1965-1975)

“La Jose ens escoltava i ens ajudava amb els nostres problemes. Recordo que ens feia d’assessora amb les nòvies!”

JOFRE MATEU
Exjugador del FC Barcelona (1998-2001)

“La Sonia és més que una treballadora del Club. Va més enllà de servir-nos el menjar. Sempre amable, somrient i preocupada per nosaltres”

ALEXIA PUTELLAS
Capitana del FC Barcelona Femení

i la seva mare, la Sonia s’ha fet estimar pels esportistes del Club. De fet, les jugadores del primer equip femení han demanat que sigui ella qui les serveixi sempre. “La Sonia és molt més que una treballadora del Club. Va més enllà de servir-nos el menjar. Sempre amable, sempre preocupada per totes nosaltres, sempre amb una cara somrient, sempre preguntant com estàs. Ens anima abans de cada partit, ens segueix en el nostre camí esportiu i està al cas del nostre calendari. És una persona entranyable”, assegura Alexia Putellas. “Ella, com moltes altres persones al Club, fan una feina que no es veu però que és vital”, conclou la millor futbolista del món. ■

ÀLBUM DE RECORDS
En la imatge superior, Josefina Brazales serveix el dinar a la Masia del Camp Nou a una taula on s’hi veu un jove Bojan Krkic. Al mig, dues imatges de Rita Ferrer amb dos dels membres del ‘Dream Team’ més emblemàtics: Pep Guardiola i Jose Mari Bakero. Sobre aquestes línies, una foto de grup amb la Josefina i uns quants joves futbolistes blaugrana entre els quals Carles Puyol, Jofre Mateu i Albert Jorquera.

SERGI BARJUAN

“ÉS UN REPTE TRANSMETRE ELS VALORS DEL BARÇA EN CULTURES MOLT DIFERENTS”

Home de club, format a la Masia, jugador del primer equip durant nou anys i també entrenador. Ningú millor que Sergi Barjuan (les Franqueses del Vallès, 1971) per liderar el projecte esportiu de les Barça Academy

ALBERT PORTERO FOTOS: ©FC BARCELONA / MARC GRAUPERA

Al març d'aquest mateix any va ser nomenat director esportiu de les Barça Academy. Com ha arribat a posar-se al capdavant d'aquest projecte?
Abans que pensessin en mi ja havia estat vinculat a les Academys. Em van proposar que analitzés si veia oportuna la possibilitat de ser el director esportiu i jo vaig voler estudiar si ho sabria fer. Quan vaig veure clar que podria ajudar, a nivell esportiu, a fer algun tipus de millora al global de la Barça Academy, vaig acceptar el càrrec.

Què suposa per a vostè ocupar aquest càrrec?
Molta responsabilitat. Quan et mous a nivell mundial, qualsevol pas que fas té molta repercussió. El fet de poder fer créixer nens i nenes amb una idea de futbol i uns valors determinats és molt important. Conec els valors que envolten la Masia i la importància que tenen a l'hora de la formació, esportiva i personal. La clau és que aquests valors es facin presents en un projecte tan gran.

Què és per a vostè aquest projecte?
Una branca que el Club necessita per ser més fort a nivell mundial, amb la qual ajudem molts nens i nenes que s'arrelin al Barça. És també un multiplicador de futur. Si podem aportar algun jugador de les Academy al Barça, molt millor. Però si no ho podem aconseguir, almenys intentem que el Barça sigui una roda que no pari de girar.

"L'objectiu principal és que la marca Barça es vegi molt reforçada. No només per portar una samarreta amb l'escut blaugrana, sinó per tot el procés de millora que comporten els valors del Club en l'àmbit humà i futbolístic"

Quins objectius es marca com a director de les Barça Academy?
Per mi, l'objectiu principal és que la marca Barça es vegi molt reforçada. No només per portar una samarreta amb l'escut blaugrana, sinó per tot el procés de millora que comporten els valors del Club en l'àmbit humà i futbolístic.

Quina importància dona als valors que envolten el Barça a l'hora de formar jugadors?
És molt fàcil parlar de valors, els que hem viscut la formació al Barça els tenim ben endins. Jo, que he estat jugador i entrenador, crec que puc transmetre molt bé el que això significa. Volem fer entendre als nens i nenes que no estan tan propers al Club quin és el sentiment blaugrana. El repte és fer-ho en cultures molt diferents. Els valors que podem tenir arrelats a Barcelona són diferents als del Japó o d'Amèrica. Aquests mesos hem treballat per detectar què signifiquen aquests valors arreu del món.

Quines diferències troba a l'hora de formar jugadors i jugadores dins de les Academy respecte de fer-ho al futbol base del Barça?
Quan ets entrenador de la base del Barça, treballes amb nens i nenes que han estat seleccionats i que tenen com a objectiu jugar en el primer equip. A les acadèmies, són infants que volen portar la samarreta del Barça. Hi ha jugadors i jugadores amb més talent que altres, però la idea és que tots ells millorin futbolísticament. Volem que tothom sigui capaç de créixer.

Com es coordina un projecte amb més de 45.000 nens i nenes a tot el món?
Si hi ha una cosa que m'ha sorprès molt és la capacitat d'organització de tota la gent que treballa en el projecte. Portar una branca tan important com aquesta no és senzilla, però ho fan de manera molt endreçada. M'ha sobtat molt l'eficiència que tenen les persones involucrades i tot l'organigrama que hi ha muntat perquè funcioni. Això s'ha d'agrair molt.

Quin balanç fa dels primers mesos com a director de les Barça Academy?
Que em queda molt per aprendre. Encara he d'adaptar-me a tothom que forma part del projecte per anar creixent junts. Fa molts anys que són aquí i jo acabo d'arribar, però la unió de la meva experiència i de la seva formació ens pot ajudar molt a seguir avançant.

Com valora la seva trajectòria al FC Barcelona?
Mai hauria somiat que viuria tot el que he viscut des de petit fins ara. Seguir vinculat al Barça i poder continuar aportant és un somni que espero que no s'acabi. ■

L'actualització del Cens permet modernitzar el Club

Els socis i sòcies que no hagin actualitzat les seves dades abans del 31 d'octubre no podran renovar el seu carnet

ALBERT FIBLA FOTOS: ©FC BARCELONA

El FC Barcelona va iniciar el març del 2023 l'actualització del seu Cens de Socis i Sòcies, una obligació reglamentada als Estatuts del Club en l'article 11.8, que permet identificar i conèixer el col·lectiu social de l'Entitat, millorar la seguretat, la comunicació i els serveis. La creació del perfil digital dels socis i sòcies és imprescindible de cara a la modernització que impulsa el Club i la reordenació de l'aforament al nou Spotify Camp Nou. A més, permet als socis i sòcies gaudir, en un futur molt pròxim, dels nous serveis de què disposaran les noves instal·lacions.

Aquest procés d'actualització s'acaba el 31 d'octubre del 2023. Els socis i sòcies que no hagin actualitzat les seves dades al Cens abans d'aquesta data no podran accedir a la renovació del seu carnet per a l'any 2024. La no renovació del cens comportarà la pèrdua de la condició d'abonat o abonada en la renovació de l'abonament al Nou Spotify Camp Nou i la també pèrdua de la posició en la llista d'espera d'Abonaments al Nou Spotify Camp Nou, amb la qual cosa no podran accedir a l'adquisició d'un abonament al nou estadi.

El cinquè cens

Aquest és el cinquè Cens de Socis i Sòcies en la història del Club després dels que hi va haver les temporades 1989/90, 2001/02, 2003/04 i 2012/13. Durant els últims 30 anys les actualitzacions de les dades del col·lectiu social blaugrana s'han fet de manera cíclica. La primera va tenir lloc entre l'1 de juliol del 1989 i el 30 de juny del 1990, amb una campanya endegada per afavorir la regularització de situacions anòmales que afectaven la titularitat de carnets i abonaments. Al voltant de 3.500 socis es van acollir a les condicions especials fixades pels canvis de nom.

En l'actualització del cens de la temporada 2001/02 un total de 6.580 socis i sòcies van poder canviar el nom del seu carnet i el seu abonament sense cap cost. La del curs 2003/04 es va fer aprofitant que els carnets s'entregaven amb la foto impresa del o la titular. Així, 102.882 socis i sòcies van completar el procés, mentre uns 5.000 l'estaven tramitant en el tram final de la temporada. Per altra banda, es van actualitzar les adreces personals i es van incorporar 21.000 correus electrònics.

L'última actualització del cens va tenir lloc entre el 22 d'octubre del 2012 i el 30 de juny del 2013. Es van habilitar diferents canals per efectuar l'actualització de les dades per als socis i sòcies domiciliats fora de Barcelona, es van posar carpes els dies de partit i es va fer el cens a domicili als socis i sòcies majors de 75 anys o amb alguna discapacitat. ■

EL PROGRAMA JOVES FUTUR+ ACONSEGUEIX LA INSERCIÓ LABORAL DE 80 JOVES EXTUTELATS

Més de 60 empreses d'arreu de Catalunya han participat en aquest projecte de la Fundació FC Barcelona, amb el suport de la Fundació La Caixa

ÀLEX BLANCAFORT FOTOS: ©FC BARCELONA

El dia 20 de juliol es va celebrar a l'Auditori 1899 de l'estadi Spotify Camp Nou l'acte de reconeixement i agraïment a totes les entitats, empreses i persones que han participat en el projecte d'inserció social i laboral de joves extutelats Joves Futur +, que va ser impulsat per la Fundació FC Barcelona amb el suport de la Fundació La Caixa.

L'acte va comptar amb la presència de la directora general de la Fundació FC Barcelona, Dra. Marta Segú; el director corporatiu d'Educació i Màrqueting de la Fundació La Caixa, Xavier Bertolín; i la secretària d'Infància, Adolescència i Joventut de la Generalitat de Catalunya, Núria Valls.

En la seva primera edició, el projecte Joves Futur + ha aconseguit que més de 80 joves en situació de risc social obtinguin un contracte de treball, gràcies al compromís i la implicació de més de 60 empreses de tot Catalunya que han participat en el projecte. Amb totes aquestes persones s'ha treballat durant un any des de quatre vessants: formació en oficis, inserció laboral, acompanyament psicosocial i mentoria.

Joves Futur + es va presentar l'1 de juny del 2022 i té com a objectiu oferir suport a les persones joves que han estat sota la tutela de l'administració pública i que en fer 18 anys perden la protecció, fet que les porta a una situació de major vulnerabilitat. Un equip de formadors, educadors socials, psicòlegs i mentors els proporcionen les eines formatives, laborals, psicosocials i emocionals necessàries per aconseguir una autonomia personal plena, en absència d'una família o xarxa social.

Com va recordar la Dra. Marta Segú, Joves Futur+ "és un projecte beneficiós per a tothom. Les empreses necessiten joves formats en una sèrie d'oficis, els joves necessiten oportunitats laborals per poder

viure de manera autònoma i finalment la societat es nodreix i beneficia d'aquest programa d'inserció social i laboral."

Per la seva banda, Xavier Bertolín va destacar que Joves Futur + evidencia la important tasca que fundacions com les nostres fan per estar al costat dels col·lectius més vulnerables" i ha convidat les persones participants a aprofitar cada minut en projectes com aquest per millorar la seva vida.

Habilitats, suport i acompanyament
A banda de la formació i inserció laboral, el projecte Joves Futur + té una part important de promoció de les habilitats transversals, de suport psicosocial i d'acompanyament a través d'una xarxa de mentors. Durant tot el procés es porta a terme una tasca de seguiment per a la promoció de l'autonomia i per a l'afavoriment de les competències personals i socials que faciliten l'accés i el manteniment d'una feina. Dins de totes aquestes competències es troben la gestió d'economia personal i domèstica i gaudir del temps lliure, aspectes clau en l'etapa d'emancipació a la qual s'enfronten les persones joves.

Com a dades destacades del projecte cal esmentar que tretze entitats socials han derivat joves al projecte i 28 persones mentores han acompanyat els joves en aquesta etapa vital per al seu futur. En aquest cas, es tracta de socis i sòcies i persones treballadores del Club que s'han volgut sumar al projecte.

Durant aquest primer any, s'han rebut més de 180 sol·licituds de joves per participar en el projecte, i després d'una selecció exhaustiva han quedat 100 participants. S'han impartit 24 cursos en tot el territori en diversos oficis, segons les necessitats de les empreses: hostaleria, restauració, soldadura, manteniment, logística, neteja industrial, socorrisme, etc.■

Saviola, Luis García i Puyol visiten els projectes de la Fundació a República Dominicana, el Perú i Colòmbia

Els tres Legends blaugrana van donar suport a les iniciatives que la Fundació FC Barcelona realitza en col·laboració amb Save The Children a Amèrica

ÀLEX BLANCAFORT / FOTOS: ©FC BARCELONA

Els projectes que la Fundació FC Barcelona està portant a terme amb Save The Children a República Dominicana i Colòmbia, i amb World Vision al Perú, tots ells amb el suport econòmic de Scotiabank, van rebre el mes de juny passat la visita de tres exjugadors blaugrana i Legends, Javier Saviola, Luis García i Carles Puyol.

A Capotillo (Santo Domingo), Saviola va visitar un projecte on participen més de 1.600 nens, nenes, adolescents i joves en situació de vulnerabilitat, i les seves famílies. En un context marcat per la violència i la pobresa, aquesta iniciativa té com a objectiu crear entorns segurs que contribueixin al desenvolupament de les persones participants i la seva inclusió a la comunitat a través de l'esport.

Per la seva banda, Luis García va visitar el projecte que es desenvolupa al Perú, on més de 3.000 infants i joves del districte de Punchana, a la regió amazònica, tenen accés a una educació de qualitat i a programes específics d'empoderament econòmic i social en un context d'alta vulnerabilitat educativa. A més, es treballa amb les famílies per promoure la criança dels seus fills en un entorn lliure de violències.

Carles Puyol, acompanyat de la directora general de la Fundació, Dra. Marta Segú, va tenir oportunitat de conèixer el projecte a la ciutat colombiana de Buenaventura (Valle de Cauca) en què participen un total de 150 nens i nenes, la majoria provinents de comunitats afrocolombianes que han hagut de viure desplaçaments interns a conseqüència del conflicte armat a Colòmbia.

La metodologia SportNet de la Fundació, que afavoreix la resiliència i promou el benestar psicosocial a través de l'esport, s'utilitza de manera transversal en tots aquests projectes. ■

Una mateixa il·lusió,
mil maneres de viure-la

Hi ha tants camps de futbol com maneres de viure'l.
Hi ha el futbol d'ella, el d'ell i el d'ells.
Perquè el futbol és molt més que onze jugadors,
el futbol és esforç, és passió, és equip.

#ElFutboldeTothom

AQUÍ, PER OBRIR CAMÍ

El Futbol Club Barcelona va presentar tres noves equipacions per a la temporada 2023/24 sota el lema 'Aquí, per obrir camí'. Tres samarretes úniques, inspirades en diferents referents del Club que segueixen sent figures clau dins del Barça

ALBERT PORTERO FOTOS: ©FC BARCELONA / GERMÁN PARGA

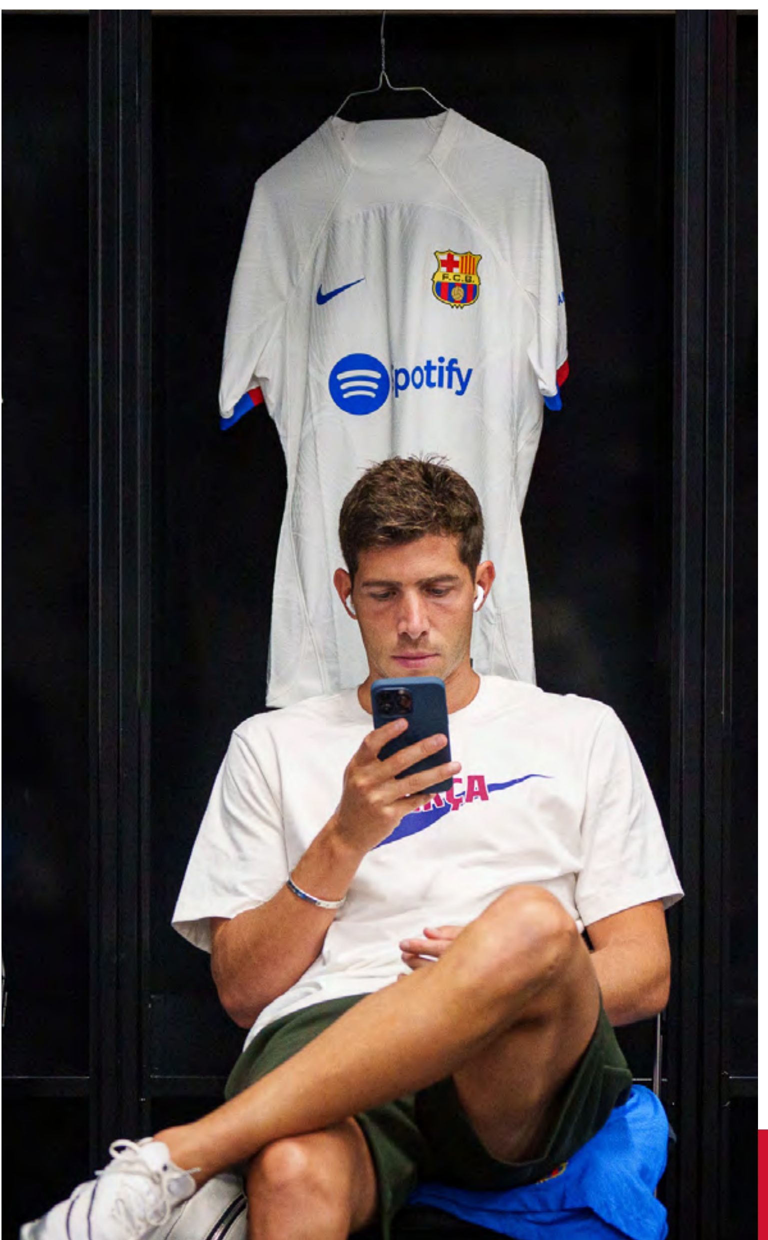

La primera equipació està inspirada en l'equip femení, que és un fet excepcional en la història del Club. És una samarreta amb les clàssiques franges blau i grana i amb un rombe sublimat a l'escut que representa el primer equip femení del Club que va jugar un partit al Camp Nou. La samarreta rememora aquesta efemèride i recull l'esperit d'aquelles dones que l'any 1970 van ser pioneres. És, doncs, una samarreta plena de simbolisme, amb què jugadors, jugadores i afició s'hi poden sentir perfectament identificats.

El color blanc és el distintiu de la segona equipació per a la temporada 2023/24, sense perdre els colors blaugrana, que es veuen representats en el rivet de les mànigues, al pantaló (blau) i a les mitges (ratllades horitzontalment de blau i grana). La referència és una samarreta que el Barça va portar, com a segona equipació, durant la dècada dels setanta del segle XX. Johan Cruyff la va portar en ocasions tan importants com el partit de Copa de la UEFA davant l'Aston Vila, l'1 de març del 1978. Aquesta samarreta també incorpora un canvi en l'escut: recupera la insígnia que es va començar a oficialitzar a partir de la temporada 1975, per honrar precisament la figura de Cruyff. Un referent que s'estén fins avui, pel seu esperit pioner a l'hora incorporar un nou estil de joc futbolístic, que es manté com l'ADN del Barça.

En la tercera equipació destaca el color *light aqua vibrant*, que representa la inspiració i la creativitat. És una nova aposta disruptiva, que ret homenatge als i les esportistes més joves del Futbol Club Barcelona, amb un color neó que reflecteix la seva energia i el seu esperit. A més, la samarreta incorpora una trama de fons que crea un relleu blaugrana, per evocar l'ADN del FC Barcelona, i que s'estén pels fils de tot el teixit. Aquestes tonalitats també tenen el seu protagonisme al rivet de les mànigues, tot i que el color *light aqua* és el que predomina de manera uniforme a la samarreta, als pantalons i a les mitgetes. Aquesta equipació serà la tercera per als jugadors i jugadores dels primers equips de futbol, del Barça Atlètic i del Fundació Barça Genuine. A més, serà la samarreta de visitant dels equips de bàsquet, handbol, futbol sala i hoquei patins. ■

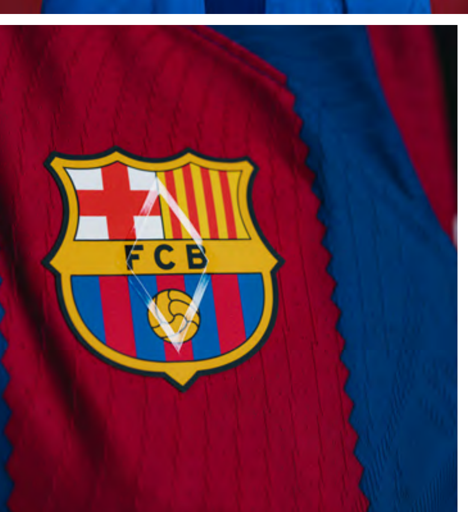

Spotify
Spotify

potify

Una aposta per la sostenibilitat

Per al FC Barcelona la sostenibilitat és un dels pilars estratègics del Club. D'acord amb aquest plantejament, es treballa per promoure un desenvolupament sostenible en tots els àmbits d'actuació. És per això que les equipacions presentades aquesta temporada estan en consonància amb el disseny sostenible i la innovació.

Les tres samarretes oficials s'han confeccionat a través de la tecnologia Dri-FIT ADV, que permet als atletes moure's amb total confiança i és sostenible amb el medi ambient. En aquest sentit, més del 75% de tota la roba de Nike Football està fabricada amb polièster 100% reciclat, elaborat a partir d'ampolles de plàstic reciclades que es fonen per aconseguir un fil molt fi, fet que permet a l'afició donar suport al seu equip preferit alhora que redueixen l'impacte al planeta. Pel que fa als escuts que llueixen les equipacions, s'han elaborat també a partir de diferents materials reciclats.

Recomanacions sobre la ingesta de líquids i carbohidrats per a les futbolistes d'elit

BARÇA INNOVATION HUB FOTO: ©FC BARCELONA / GERMÁN PARGA

Les jugadores de futbol cobreixen una distància d'aproximadament 10 km durant un partit, utilitzant tant els sistemes d'energia aeròbica (font principal d'energia per al cos en repòs i durant les activitats de baixa intensitat) com anaeròbica (activitat física intensa en què s'obté energia en absència de l'oxigen).

Aquest segon tipus de carrera intermitent d'alta intensitat provoca una elevació de la temperatura central, i la resposta termoreguladora posterior comporta un augment en el flux sanguini de la pell i l'inici de la sudoració per la pèrdua de calor per evaporació. La carrera d'alta intensitat també dona com a resultat un marcat esgotament del glucogen en tots dos tipus de fibres musculars (les de contracció lenta i les de contracció ràpida). Per tant, **la pujada de la temperatura, juntament amb l'esgotament del glucogen muscular, poden precipitar la fatiga.** En el futbol, això pot explicar, fins a un cert punt, la reducció de la distància recorreguda i de la carrera d'alta intensitat al final dels partits d'elit.

No obstant això, pocs estudis han investigat l'equilibri de líquids, la ingesta de carbohidrats, la taxa de sudoració i la quantitat de sodi en la suor durant els entrenaments i en els partits en jugadores de futbol d'elit.

El coneixement de la ingesta de carbohidrats de les jugadores durant l'entrenament i en els partits podria ajudar a dissenyar estratègies per millorar el rendiment, ja que està comprovat que la ingesta subòptima de carbohidrats pot afectar el rendiment específic del futbol . De fet, consumir carbohidrats durant les sessions d'entrenament que repliquen les intensitats dels partits pot millorar la tolerància als carbohidrats durant la competició, la qual cosa podria també reduir les molèsties gastrointestinals.

En aquest escenari es va fer fa poc l'estudi *Fluid Balance and Carbohydrate Intake of Elite Female Soccer Players during Training and Competition* (Caroline A. Tarnow et al., 2022). El seu objectiu va ser mesurar i comparar la taxa de sudoració, la quantitat de sodi en la suor, el consum de carbohidrats i la ingesta de líquids en jugadores de futbol d'elit, durant una sessió d'entrenament i un partit de competició. En aquest article se'n resumeixen les principals característiques, resultats i conclusions.

DADES FONAMENTALS DE L'ESTUDI I RESULTATS PRINCIPALS

Dinou jugadores professionals de futbol d'elit de l'equip del Futbol Club Barcelona de Primera Divisió van participar en l'estudi, que va trobar el següent:

TAXA DE SUDORACIÓ

La taxa de sudoració mitjana va ser significativament més gran durant el partit en comparació amb l'entrenament. Com que les condicions ambientals i la durada van ser similars en totes dues situacions, la diferència probablement es deu a la in-

El coneixement de la ingesta de carbohidrats de les jugadores durant l'entrenament i en els partits podria ajudar a dissenyar estratègies per millorar el rendiment

tensitat més gran de l'exercici en el partit. A més, també s'observa que la competició pot afegir ansietat o estrès addicional a la jugadora, la qual cosa pot influir en la resposta de sudoració.

QUANTITAT DE SODI EN LA SUOR

No es van trobar diferències en la quantitat de sodi en la suor entre la sessió d'entrenament i el partit.
En canvi, es van trobar grans variacions interindividuals en la quantitat de sodi en la suor tant en la sessió d'entrenament com en el partit.

INGESTA DE LÍQUIDS

S'esperava que la ingesta de líquids fos més gran durant la sessió d'entrenament, ja que va haver-hi una més oportunitats de consumir líquids en comparació amb un partit, en què la beguda està restringida a uns certs períodes de temps. En canvi, la ingesta de líquids no va ser significativament diferent entre la sessió d'entrenament i el partit.

ESTAT D'HIDRATACIÓ ABANS DE L'EXERCICI

Els punts de set van ser més grans abans de l'entrenament en comparació amb el partit. Les dades també van demostrar que el grau d'hipohidratació durant l'exercici pot subestimar-se atès que algunes jugadores ja es trobaven en un estat d'hipohidratació prèvia.

INGESTA DE CARBOHIDRATS

En el present estudi, les jugadores de futbol van ingerir una mitjana de 2,0 g·h–1 durant la sessió d'entrenament i de 0,9 g·h–1 durant el partit, i van optar per una beguda amb un 2% de carbohidrats davant de l'opció del 6%.
No obstant això, per a exercicis intermitents d'alta intensitat que durin més de 60 minuts, la ingesta recomanada és de 30 a 60 g·h–1 .

PRINCIPALS CONCLUSIONS DE L'ESTUDI

La gran variació interindividual en la taxa de sudoració i la quantitat de sodi en la suor durant l'entrenament i en els partits referma la necessitat de fer recomanacions d'hidratació individualitzades. D'aquesta manera, s'ha d'encoratjar a futures recerques a registrar mesures reals de referència de la massa corporal, així com altres marcadors vàlids d'hidratació, per registrar amb més precisió l'estat real de la hidratació.
Les jugadores van tenir més oportunitats de consumir carbohidrats durant l'entrenament, per la qual cosa el fet que les ingestes fossin baixes durant el partit i en l'entrenament fa pensar que això es deu a la preferència més que a l'accés o a l'oportunitat d'ingerir carbohidrats. I com s'ha apuntat, no complir amb les recomanacions d'ingesta de carbohidrats durant l'entrenament i en els partits podria afectar el rendiment específic del futbol.
Les següents recerques haurien d'explorar per què les jugadores es van autoseleccionar opcions baixes en carbohidrats (és a dir, una solució al 2% en lloc d'una solució al 6%) i no van ajustar la ingesta de carbohidrats en resposta al canvi en les demandes d'exercici. Per tant, tenir el coneixement de què suposa ingerir carbohidrats, a banda de saber-se hidratar correctament, ajudaria les esportistes d'elit a tenir una informació de nutrició més completa. ■

OFICINES D'ATENCIÓ I INSTAL·LACIONS

Seu Social
Arístides Maillol, s/n
08028 – Barcelona
T. 900 189 900

OAB
(Oficina d'Atenció al Barcelonista)
HORARI
Dilluns a divendres de 9 a 20h, amb cita prèvia a través de formulari.

OAE
(Oficina d'Atenció Especialitzada)
HORARI
Dilluns a divendres de 9 a 20 h.

OAP
(Oficina d'Atenció a les Penyes)
T. 902 189 900
HORARI
Dilluns a divendres
de 9 a 20 h.

Oficina Síndic dels Socis
Accés 15, Camp Nou
Plaça Fundació FC Barcelona
T. 934 963 778
HORARI
Dilluns i divendres
de 8.30 a 14.30 h
Dimarts, dimecres i dijous
de 9 a 13.30 h / 14 a 17 h.

Barça Store Camp Nou
T. 902 189 900
HORARI
Dilluns a diumenge
de 10 a 19 h.
L'horari pot canviar
en funció dels partits.

Barça Stadium Tour & Museum
Socis del FC Barcelona, accés gratuït.
HORARI
Consultar al web.

Centre de Documentació i Estudis FCB
T. 934 963 612
HORARI
Dilluns a divendres
de 10 a 14 h, amb cita prèvia
a través de formulari.

Agrupació de Jugadors del FC Barcelona
T. 933 301 868
HORARI
Matins laborables
de 9 a 14 h.
Tardes:
Dilluns i divendres
de 15 a 17.30 h.
Dimarts, dimecres i dijous
de 15 a 18.30 h.

PARTNERS

STANLEY

